

Scinteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7492

Simbătă 14 octombrie 1967

8 PAGINI — 30 BANI

PROLETARI DÎN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Conducătorii de partid și de stat au asistat la exerciții și aplicații militare

În zilele de 12 și 13 octombrie a. c., tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu Mizil, Ilie Verdeț, Vasile Patilineț, împreună cu ministrul forțelor armate, general colonel Ion Ioniță, au asistat la exerciții și aplicații tactice cu trageri de luptă, executate de trupe ale diferitelor genuri de arme. Au participat, de asemenea, tovarășii Cornel Onescu, ministrul afacerilor interne, Constantin Șeriat, ministrul industriei chimice, Mihai Marincescu, ministrul industriei con-

strucțiilor de mașini, Ion Marincescu, ministrul industriei metalurgice, Ion Stănescu, președintele Consiliului Securității statului, adjuncții ministrului forțelor armate, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai organelor locale.

Conducătorii de partid și de stat le-a fost prezentată tehnica de luptă aflată în dotarea forțelor noastre armate, precum și realitățile activității de cercetare și de inovații depuse de cadrele tehnice și ingineresti din armată.

După terminarea exercițiilor și aplicațiilor, tovarășii Nicolae

Ceaușescu a felicitat pe participanți, relevând calitățile organizatorice și de conducere ale comandanților, măiestria și ținuta trupelor în îndeplinirea misiunilor, calitățile tehnice și armamentului și a urat tuturor soldaților, ofițerilor și generalilor noi succese în perfecționarea măiestriei lor militare.

Prețutinden, prin localitățile pe unde au trecut, conducătorii de partid și de stat li s-a tăcut o primire caldă și entuziastă din partea populației.

Măsurile de mare însemnătate pentru ridicarea pe o treaptă superioară a cointeresării materiale și creșterea nivelului de trai

O puternică pirghie a ridicării calificării și aprecierea înaltă a gin-dirii tehnice

Am citit cu mare atenție Hotărârea Plenarei C.C. al P.C.R. din 5-6 octombrie 1967 cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare și majorarea salariilor. Toate prevederile ei m-au interesat, așezându-mi în mod deosebit atenția obiectivul stabilirii mai precise a salariilor în funcție de cantitatea, calitatea și răspunderea socială a muncii, creșterii unui raport mai rațional pe scara salariilor. Experiența mă face să consider binevenite măsurile ce vor fi întreprinse în scopul creșterii ponderii salariului tarifar de încadrare în salariul total al muncitorilor, diferențierii progresive a categoriilor tarifare și, în cadrul acestora, între salariile tarifare pe trepte.

Ștind că vor primi premii și alte sporuri, care le majorază salariile tarifare la sfârșitul lunii, unii oameni de la linia tehnologică II și III, din secția de prelucrări mecanice a uzinei, lucrează cam în dorul țelului, cum se spune. Ei nu luptă să-și îmbunătățească nivelul de pregătire, întrucât salariul corespunzător categoriei superioare, sau chiar mai mult, îl obțin și așa. Și atunci „de ce să ne mai zbatem” își spun, probabil, unii muncitori, ca Mihai Jinga, Ilie Ban sau Ion Iorgulescu: „cîștigăm destul de bine și așa”. Frezorul Gheorghe Lazăr, de pildă, deși e încadrat doar în categoria a IV-a, încașează în medie un salariu lunar total de 1.350 de lei. Adică tot atât cât primește un muncitor de categoria a VII-a, care lucrează în regie. Că pro-

Constantin ZINGARU
ministru în exercițiu
„Timpuri Noi”-București

(Continuare în pag. a III-a)

Ing. Eugen TOMA
directorul Uzinei de ulei
chimic Ploiești

(Continuare în pag. a III-a)

Simplitate și simplism

opinii

Simplitatea este accesul la esență. În artă, ea și în viață ea este marca recunoștă a gustului cu adevărat rafinat, a culturii superioare. Marile idei și invenții sînt de o simplitate aproape neverosimilă. Dacă ar exista, înșuși adevărul absolut s-ar înfățișa, cred, spre stupefacția generală, sintetic și condensat ca un punct.

Atît de complicata noastră epocă reușește să nu-și piardă cu totul capul pentru că apelează, pe o scară din ce în ce mai largă, la procedeele simplificării. În labirintul materiei în care am intrat, cifrele, joacă o sarabandă mefistofelică, dar mașina electronică le îmblinzeste, le disciplinează, reducînd tot acest iad la dimensiunea unui joc de copii. Mărfurile au invadat lumea ca un ocean dezlănțuit. Dar omul le-a dirijat circulația atît de bine încît ajung, fără nici o gresală, exact acolo unde sînt așteptate. Cu cît haosul modern pare mai adînc, cu atît miscarile lucrurilor devine mai simplă, mai precisă, reducînd efortul omului, satisfacîndu-l mai prompt, mai comod, mai divers. Simplitatea este marea desăvîrșire — cît îi este ea accesibilă omului: civilizația contemporană ne obligă să o atingem în fiecare clipă.

Dar ca și între sublim și ridicol, între simplitate și simplism nu este decît un pas. Simplismul este opusul radical al esențialității, al rafinamentului, al preciziei și al comodității. Primul încununază un efort de cunoaștere, al doilea reflectă refuzul de a ști, primul este o victorie a spiritului, al doilea consacrară nepuținței lui, cel dintîi discretă erudiție, următorul etalarea suficienței.

Simplismul îl este inaccessibil mizel fenomenului. El se multumeste cu o latură secundară, închipindu-și că aceasta e totul. Ștînd că 1+1=2 se crede edificat asupra întregii matematici. Neavînd de concentrat, el procedează prin eliminare. Răul principal stă însă în pasunea sa pentru generalizare. Dacă a văzut într-o zi un rozînd, trage concluzia că lumea e stăpînită de euforie. Chiar dacă, afectiv, este pentru progres, el e tras înapoi de concepția sa statică, anchilozată. Nu-l exclude de aceea să înțeleagă simplismul și printre adepții comunismului, printre militanții noii ordine. Trăsură lor distinctivă comună este că nu pot asimila dialectica — concepția dinamică a lumii. Ei se ghidază după o schemă imuabilă despre bine și rău, despre adevăr

și minciună, despre dreptate și nedreptate, despre prieten și dușman. Tot ce e bun constituie, după ei, prin definiție, apanajul taberei din care fac parte, în timp ce tot răul revine taberei adverse. Înglobează „negativul” care e detestabil — în mod instinctiv și aprioric. Si invers. Dacă li se relatează într-o zi despre o înfăptuire de valoare a celor fără investitura „pozitivă”, rămîn deconcentrați. Ies din impas într-un singur fel — suspectîndu-l pe interlocutor de pierdere a simțului de solidaritate, învinuindu-l de intenția de a înfrumuseța uritul. De cîte ori asemenea simplism nu ne-a făcut să credem, în mod inutil și absurd, că ceea ce facem noi este, autotom, cel mai bun lucru din lume, că avem productivitatea cea mai înaltă, standardele de viață cel mai ridicat, forma de organizare economică cea mai ireproșabilă. Auzindu-ne recunoscuți că există țări mai avansate decît a noastră, se simt năpădiți de o turburătoare anxietate politică, întrebându-se în avul lor întîm... cît mai voru pînă să pornim spre tabăra dușmanului. Simplismul e antidialectic și prin aceasta contrar naturii comunismului.

Te încă de idei, și chiar de vorbe, pentru că nu le

poate stăpîni. Nu le poate integra în ansamblul unei concepții, destul de solide pentru nu se dilua prin asimilări, destul de elastice pentru a nu face abstracție de solicitările pozitive. Cum s-a ajuns la șablonul exprimirii, de care s-au contaminat, cu ani în urmă, ațiția oameni? Ori căt pără de straniu, a fost vorba, printre altele, și de teama de cuvinte. Au fost, astfel, eliminate, din limba scrisă, cuvintele cu rezonanțe neclare (și cîte cuvinte nu circularăseră, parai, și în viața și în vechile cazanii), cuvintele pe care le folosiseră dușmanii (și ce alte cuvinte putuseră folosi aceia de cîtele existente în vocabularul românesc), cuvintele cu mai multe înțelesuri: (de care, după cum știm, abundă limba noastră, făcîndu-le delictul umorului popular). Cunoșc oamenii care făcuseră o pastune din a extrage cuvintele cu penșeta, a le mirosi și a le zvîrli apoi la gună cu o grimasă de dezgust, spunînd: „acestea nu sînt cuvinte noastre”. Trebuie să răscolim acum să regăsim aceste cuvinte și să le reintegrăm vocabularului.

Dumitru POPESCU
(Continuare în pag. a II-a)

Ieri s-au deschis în Capitală Lucrările Colocviului „Constantin Brâncuși”

Vineri dimineață au început la Ateneul Român lucrările Colocviului „Constantin Brâncuși”, organizat de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și Uniunea Artiștilor Plastici, în colaborare cu Asociația Internațională a Criticilor de Artă (A.I.C.A.). Colocviul reunește numeroși specialiști din țară și de peste hotare, care vor dezbate, timp de trei zile, noul interpret și aplicații pe care operează la ridicarea prin originea ei folclorică, prin formele inedite și cu înalte semnificații, prin variatele influențe pe care le-a exercitat în arta mondială, precum și alte probleme legate de viața și creația „inovatorului sculpturii mondiale” — cum este denumit Brâncuși de numeroși critici și istorici de artă, artiști plastici și alți oameni de artă, studenți ai institutelor de artă din țară, elevi și admiratori ai artistului.

Marele interes pentru această reuniune este relevat de prezența la colocviu a numeroși specialiști renumiți din domeniile criticii, teoriei și istoriei artei, sosiți din mai multe țări ale Europei și Americii. Sînt prezenți, de asemenea, atașai culturali și de presă ai misiunilor diplomatice acreditate la București, ziaristi români și corespondenți ai presei de peste hotare.

Deschizînd ședința, în numele comitetului de organizare a colocviului, acad. Ion Jalea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, a spus, printre altele: Sculptura brâncușiană a devenit de mult un bun spiritual al întregii umanități. În cei zece ani care au trecut de la dispariția artistului, gloria lui Brâncuși a sporit necontenit. Subliniind că personalitatea complexă a artistului nu a fost cuprinsă încă în toată amploarea ei, vorbitorul a exprimat convingerea că lucrările colocviului vor contribui la cunoașterea mai aprofundată a creației lui Brâncuși.

(Continuare în pag. a IV-a)

Semecentenerul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Ședința festivă a Consiliului General A.R.L.U.S.

Vineri după-amiază a avut loc în Capitală ședința festivă a Consiliului General A.R.L.U.S., consacrată aniversării semecentenerului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Pe fundalul scenei erau inscripționate: „Trăiască a 50-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie”, „Trăiască prietenia româno-sovietică”.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Iie Murgulescu, Iorgu Iordan și Petre Constantinescu-Iași, vicepreședinți ai Consiliului General A.R.L.U.S., prof. Mihail Roșianu, Ion Savu, secretar al Comitetului orășnesc București al P.C.R., Ion Moraru, membru în Biroul Consiliului General A.R.L.U.S. și A. V. Bascov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

În sală se aflau membri ai conducerii unor ministere, instituții

centrale și organizații obștești, oameni de știință și cultură, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei, ziaristi. Erau prezenți membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Iorgu Iordan. A vorbit apoi acad. Petre Constantinescu-Iași. Relevînd însemnătatea istorică a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, uriașă inii-

(Continuare în pag. a VII-a)

La cantonul 462

În ziarul nostru din 27 septembrie publicam, la rubrica „Faptul divers”, următoarea ca-

Fata cantonierului — „La confiscarea de producție a distructului a fost invitată și ea — fata cantonierului. Maria Seljan, de 14 ani. Părăsise cantonul 462 plecînd spre stația Turdaș (Hunedoara) să ia trenul personal. Descoperind însă o șină ruptă, s-a întors din drum, dînd alarma. Un tren de marfă care se apropia cu toată viteza dinspre Orăștie a fost oprit la vreme. Ceferiștii au reparat linia și circulația s-a reluat. Oamenii au felicitat-o și Maria s-a roșit toată. Fata de cantonier nu se desminte”.

Scrivînd acestea, ne-o închipuim alergînd într-un suflet spre canton: „Tată, tată, o șină ruptă!”

Voia să plece la rude, la Vinu de Jos. Poteca spre gară serpuia pe lîngă calea ferată. Străbătuse aproape o jumătate de kilometru cînd a zărit șina ruptă. Nici nu știe cînd a ajuns la canton. Tatăl său a fuget înaintea, pe linie, oprind trenul. Picherul Ioan Costea, soșit grabnic la fața locului, a mobilizat oamenii, reparînd șina.

Asemenea fapte nu rămîn în canton. Ar fi și odată. Educînd generația tînră, copilul e

Ștefan ZIDARIȚA
(Continuare în pag. a VII-a)

De la Gauhati la Haldia

● ÎNCHIEIERA UNUI ACORD ROMÂNNO-INDIAN DE COOPERARE ECONOMICĂ

Aici, la New Delhi, a fost semnat vineri după-amiază, în urma tratativelor dintre delegația română și reprezentanții ministerului indian al petrolului, acordul de cooperare româno-indian pentru construirea rafinării Haldia.

Haldia este un nume vechi pe harta Indiei, dar puțin cunoscut pînă acum, o mică așezare pierdută undeva între mlaștinile care stăpînesc un întreg lîngă spre gurile râului Hooghly. Ca multe alte localități indiene, Haldia iese din anonim, iar în cîteva ani va deveni un important centru industrial.

Zona industrială se va întinde pe patru sute de hectare. Rafinării este unul din cele mai importante obiective și va avea o capacitate de două milioane jumătate tone de lîtje brut anual. Tara noastră va furniza complexul instalațiilor pentru fabricarea uleiurilor. O altă parte a instalațiilor va fi asigurată de Franța.

Sînt în fază de proiect sau chiar în construcție un complex petrochimic de îngrășăminte chimice, o conductă care va lega rafinării de cea de la Barauni, o termocentrală și un cartier de locuințe. Haldia va deveni, totodată, un important punct de legătură cu exteriorul prin golful Bengal. Aici va fi construit un

vast port, cu o bază de depozitare și pompare a lîtjului. Portul va avea o capacitate egală cu Calcutta. Este vorba de un proiect îndrăzneț, care va accelera pulsul vieții economice în Bengalul de vest. După Gauhati, prima rafinării din sectorul de stat al Indiei, construită și ea în cooperare cu România, Haldia marchează o nouă etapă în evoluția relațiilor economice dintre țările noastre.

Din New Delhi, de la trimisul nostru special

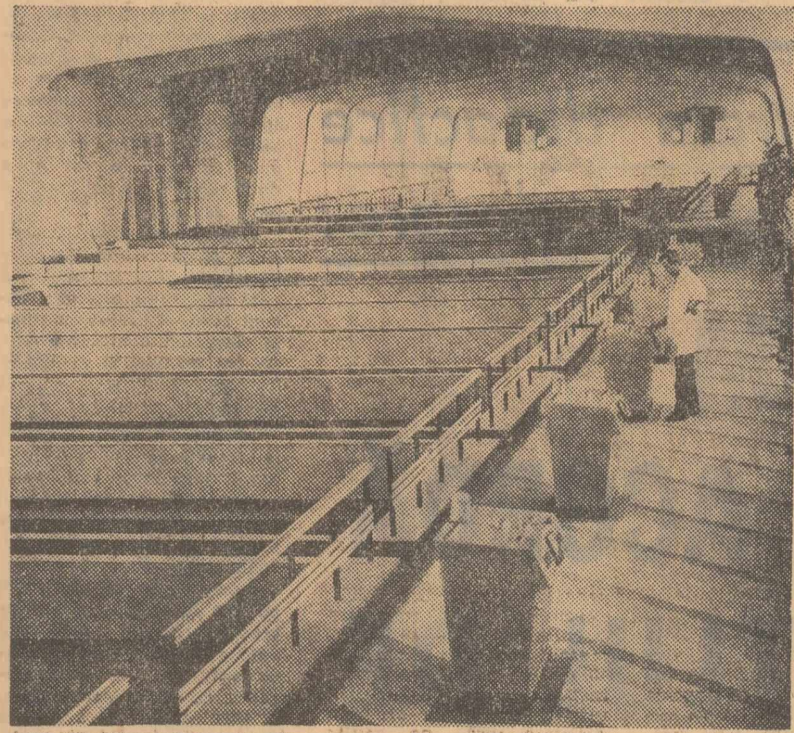
În India, zăcămintele de aur negru au început să fie exploatare și valorificate relativ de curînd. Unul din cele dintîi foraje se făceau în 1956, cu o instalație românească. De atunci au fost semnate mai multe acorduri de cooperare româno-indiană, iar specialiștii noștri au trecut pe rînd prin Ahmedabad, Cambay, Adampur, Ankleshwar, împărțîndu-le experiența indiană din experiența noastră. În funcțiune, dar minuite de specialiștii indieni.

Domnul P. R. Nayak, secretar general al Ministerului Petrolului și Chimiei, prezent la solemnitatea de semnare a convenției privind rafinării de la Haldia, este unul din veteranii tratativelor in-

Dumitru TINU
(Continuare în pag. a VII-a)

(Continuare în pag. a III-a)

pagina economică

Stația de tratare a apei de la Breasta-Craiova
Foto: Agerpres

Un examen de competență și bună organizare:

ATINGEREA RAPIDĂ A PARAMETRILOR PROIECTAȚII

„Virful” economic spre care tind chimistii Combinatului de celuloză și hîrtie Brăila și petroliștii noului complex de fabricare a uleiurilor industriale din cadrul Rafinării Ploiești este bine delimitat, în spațiul și timp, prin nivelul proiectat al parametrilor tehnico-economici la noile instalații și secții de producție, intrate în funcțiune în a doua jumătate a anului trecut și în prima parte a acestui an. Spre acest „virf” ei au urcat și urcă, în continuare, treaptă cu treaptă, ceea ce demonstrează concentrarea riguroasă a eforturilor spre îndeplinirea sarcinii trasate de partid — creșterea eficienței economice a investițiilor.

Acum se poate spune că distilatorii și rafinorii din Ploiești mai au puțin până la ținta finală. La instalația de distilație în vid și cea de bitum — primele obiective date în exploatare în cadrul noului complex de celuloză și hîrtie, în curs de construcție — eu am realizat cu trei luni mai devreme parametrul din proiecte. Cea de a doua instalație, spre exemplu, lucrează cu o producție medie zilnică care asigură realizarea a 50.000 tone bitum pe an. În fabrica Brăila, obiectivele precizate în graficele de egalare a atingerii parametrilor proiectați sînt sistematice îndeplinite și chiar depășite. Pe ansamblul trimestrului III, fabrica de celuloză papetară a dat o producție cu 29,4 la sută superioară sarcinilor din grafice, iar fabrica de celuloză triplex — cu 27 la sută mai mare. Totodată, la fabrica de hîrtie de scris și tipărit, realizările cantitative se întindec la nivelul prevederilor.

Este dificil de înfățișat aici modul în care s-a acționat pentru a se atinge aceste rezultate de cîntă valoare economică. Un fapt este sigur: pregătirea temeinică, pînă în cel mai mic amănunt, a punerii în funcțiune a noilor capacități de producție s-a împlinit strîns cu grija în vederea formării și instruirii cadrelor, pe meserii și specialități, cu atenția pentru exploatarea și întreținerea ireproșabilă a utilajului și instalațiilor. Directorul tehnic al Combinatului de celuloză și hîrtie Brăila în prima etapă, a permis sintetizarea unor experiențe valoroase în ce privește pregătirea condițiilor necesare atingerii indicatorilor tehnico-economici proiectați. Serviciul de cercetări al combinatului, laboratoarele de analiză și cadrele tehnice din secția de studii și experimentat cu perseverență diferite soluții pentru îmbunătățirea procesului de fabricație și punerea la punct a diferitelor utilaje și agregate. Altfel n-ar fi fost posibil ca fabrica de celuloză să obțină în prezent o producție zilnică de circa 4,5 la sută superioară sarcinilor din proiecte, iar fabrica de celuloză triplex cu 15 la sută mai mare.

Alte la Rafinării Ploiești, cit și la Combinatul de celuloză și hîrtie Brăila, eforturile nu s-au limitat doar la atingerea nivelului proiectat al producției. În ambele unități au existat și există în continuare căutări pentru reducerea consumurilor

Măsuri de mare însemnătate pentru ridicarea pe o treaptă superioară a cointeresării materiale și creșterea nivelului de trai

(Urmare din pag. 1)

Frește că unei asemenea vaste și profunde acțiuni dinamizatoare trebuie să-i corespundă și perfecționări ale aplicării principiului socialist al repartiției, în concordanță cu posibilitățile și cerințele actuale etape de dezvoltare a României socialiste. Tera noastră păsește într-o fază de dezvoltare economică și socială în care asemenea elemente cum sînt competența și înalta calificare, inițiativa și înalta responsabilitate socială capătă o importanță primordială. Tocmai spre stimularea acestor calități sînt orientate măsurile privind îmbunătățirea sistemului de salarizare.

Sistemul de salarizare trebuie să imbine în mod armonios interesele personale ale fiecărui om al muncii cu interesele întregii societăți, să contribuie la ridicarea pe o treaptă tot mai înaltă a eficienței întregii activități economice. Examinînd rezultatele obținute în aplicarea actualului sistem de salarizare, în spiritul unei analize științifice, plenara C.C. al P.C.R. a constatat că, o dată cu efectele pozitive pe planul sporirii producției și productivității muncii, actualul sistem de salarizare are un sir de neajunsuri; el nu stimulează în măsură corespunzătoare realizarea unor indicatori principali, care reflectă îmbunătățirea calitativă a întregii activități economice, slăbește interesul muncitorilor pentru ridicarea continuă a calificării profesionale, nu leagă îndeplinirea sarcinilor proprii și de rezultatele pe întreaga întreprindere, menține anomalii în diferențierea salariilor tarifar între ramuri cit și în acordarea premiilor, ducînd la niveluri de cîștiguri.

Ansamblul de măsuri ce urmează să fie luate în domeniul îmbunătățirii sistemului de salarizare are ca scop principal stabilirea mai precisă a salariilor în funcție de cantitatea, calitatea și răspunderea socială a muncii, crearea unui raport mai rațional pe scara salariilor. Măsurile urmăresc să asigure creșterea rolului salariului tarifar de încadrare în salariul total, ceea ce va spori interesul pentru ridicarea calificării tuturor lucrătorilor; o interdependență mai strînsă între realizările obținute în muncă și veniturile, stimularea calificării mereu mai înalte. Hotărîrea subliniază că îndeplinirea integrală a sarcinilor stabilite constituie un criteriu obligatoriu pentru acordarea în întregime a salariului tarifar, orice depășire sau nerealizare a acestora reflectîndu-se corespunzător într-un plus sau minus de salariu. Totodată, legînd rezultatele muncii individuale și de cele pe ansamblul întreprinderii, întregul colectiv este stimulat în realizarea obiectivelor esențiale, a indicatorilor principali ai planului. Fiecare mun-

cător devine astfel și mai mult interesat ca întreaga întreprindere să meargă bine în mod constant, să funcționeze cu o tot mai înaltă eficiență economică. Totodată, buna conducere și desfășurare a întregii activități a întreprinderii vor constitui în și mai mare măsură un obiectiv al preocupărilor colectivului în ansamblu.

Hotărîrea prevede că nivelul noilor salarii tarifar va fi stabilit prin includerea în salariul tarifar a celei mai mari părți a actualelor adausuri variabile, îndeosebi cele provenite din depășiri medii de norme și premii; strîns legat de aceasta se va perfecționa normarea muncii, prin introducerea de norme tehnice, fundamentate științific, încît ele să devină un instrument eficient al repartiției după muncă și al creșterii productivității muncii. Mărirea premiilor anuale individuale va fi stabilită în concordanță cu contribuția efectivă a diferitelor lucrători la realizările obținute de întreprindere respectivă. Cu cit o întreprindere va merge mai bine, va depăși prin efort propriu rentabilitatea planificată și va realiza beneficii peste plan, cu atît vor fi mai mari posibilitățile de premii. În același timp, pe lîngă premiile anuale (gratificații), se vor putea acorda premii în cursul anului pentru stimularea lucrătorilor care obțin rezultate deosebite, cu eficiență economică certă și imediată asupra producției.

Desigur, realizarea integrală a principiului cointeresării materiale impune ca, o dată cu recompensarea materială pentru rezultate cit mai bune în muncă, să acționeze și răspunderea materială a fiecărui salariat — de la muncitor la inginer, de la contabil la director — pentru nerealizarea sarcinilor de

plan sau de serviciu, pentru pagubele aduse avuției naționale. Principiul cointeresării materiale nu poate să funcționeze unilateral; este și ar fi nejust ca societatea, întregul nostru popor, recompensînd rezultatele pozitive, să „treacă cu vederea” daunele produse de cei care nu și îndeplinesc cu conștiințiozitate sarcinile ce le revin, lucrează superficial, nu respectă disciplina tehnologică și de muncă, dau produse de slabă calitate. APLICAREA DEPLINĂ A PRINCIPIULUI Cointeresării materiale sub ambele sale laturi va duce la întărirea disciplinei și conștiințiozității în producție, a răspunderii în muncă.

În cadrul măsurilor cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare, o atenție deosebită se acordă întăririi stabilității la locul de muncă, stimulării vechimii îndelungate în aceeași unitate, prin acordarea tuturor categoriilor de salariați, din toate sectoarele de activitate, a unui spor peste salariul tarifar, care va fi stabilit în cote de 3, 5, 7 și 10 la sută, pe tranșe de vechime neîntreruptă în aceeași întreprindere. Aceasta răspunde necesității de a pune capăt fenomenelor de fluctuație, care contravin cerințelor unei economii prospere și științifice organizate, de a asigura încheierea unor colective trainice sudate — alcătuite din oameni cu o calificare mereu mai înaltă, buni cunoscători ai „secretului” meseriei, al problemelor de ansamblu ale întreprinderii, ai multiplelor ei rezerve interne.

Întreg ansamblul de măsuri stabilite de Hotărîre, obiectivele sale generale demonstrează caracterul creator al soluțiilor preconizate, confruntarea riguroasă a realităților, în spiritul analizei critice și a

tențe propriu stîlului de activitate al conducerii partidului, cu cerințele obiective ale avîntului întregii vieți economice și sociale a țării. Aplicarea lor va contribui la ridicarea pe o treaptă superioară a cointeresării materiale, la sporirea continuă a eficienței în toate sectoarele de activitate.

Trecerea la aplicarea sistemului de salarizare îmbunătățit este o acțiune de mare răspundere politică și economică, privind îndeaproape dezvoltarea economică a țării și ridicarea nivelului de trai al populației. De aceea, Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. prevede că, înainte de a fi definitivat, sistemul de salarizare îmbunătățit va fi experimentat în cîteva întreprinderi mai reprezentative din diferite ramuri, începînd cu trimestrul I 1968, pentru a se verifica soluțiile preconizate. Se vădește în aceasta încă o dată modalitatea de lucru a partidului nostru de a introduce în practică ceea ce este riguros experimentat, verificat cu grija, cit mai profund.

Măsurile cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare și majorarea salariilor vor constitui pentru toți oamenii muncii un puternic stimulent în îndeplinirea exemplară a prevederilor planului cincinal, vor mobiliza întreaga lor capacitate și inițiativă creatoare în slujba dezvoltării continue a forțelor de producție ale societății, creșterii sistematice și în ritm rapid a productivității muncii, reducerii continue a prețului de cost și sporirii necontenite a veniturilor naționale — baza trainică a întăririi forțelor economice și înfloririi multilaterale a patriei, cheazășie a unei vieți tot mai prospere și mai civilizate a poporului.

Imbold de a munci mai spornic și mai bine

În urmă cu două luni, salariul mi-a crescut cu aproape 100 lei. Și iată că Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R., publicată ieri, prevede îmbunătățirea sistemului de salarizare și majorarea salariilor. Eu lucrez în fabrică de 31 de ani. Deci, de 31 de ani, o viață de om, nu am părăsit această fabrică, m-am legat de ea. Avînd o asemenea vechime, voi beneficia de sporul prevăzut în Hotărîre. Am și calculat că la salariul meu mîrit se va adăuga încă un procent de 10 la sută, ceea ce se va restitui în bugetul familiei mele.

Dar prevederilor noii Hotărîri, care exprimă grija deosebită a partidului și guvernului față de oamenii muncii cu salarii mai mici, trebuie să-i răspundem prin fapte. Sînt conștient că obținînd rezultate mai bune la locul meu de muncă, economisind bumbacul, realizînd fire de bună calitate, îngrijînd ca pe ochii din cap mașinile, îmi pot mări contribuția la îmbunătățirea activității întreprinderii. Îndeplinirea acestor sarcini presupune însă perfecționarea pregătirii profesionale. Și această problemă este oglindită în noua Hotărîre. Ea prevede corelarea salariilor tarifar pe categorii, diferențierea progresivă între categoriile tarifar și, în cadrul aceleiași categorii, între treptele de salarizare. Ca urmare, munca de calificare mai înaltă va fi mai bine plătită, iar producția sporită, de calitate, va fi aducătoare de venituri din ce în ce mai mari.

Acum, în dreptul numelui meu scrie: categoria a III-a. Doresc însă nespus să mai adaug un „galon”, adică să obțin categoria a IV-a. În acest mod, munca va deveni mai rodnică, mai productivă, în folosul meu, al întreprinderii și al economiei naționale. Așa gîndesc și colegele mele Elena Pinzaru, Maria Ionescu și Elena Avram. Numai așa vom putea răspunde din ce în ce mai bine sarcinilor privind ridicarea la un nivel calitativ superior a activității secției și a întreprinderii.

Constanța CREMĂNARU
filatoare
la „Industria bumbacului”
București

O puternică pirghie a ridicării calificării

(Urmare din pag. 1)

să le suporte. Întreprinderea, economia națională nu pot subvenționa lucrul de proastă calitate, rebuturile, slaba productivitate a muncii.

Pe baze experienței și aptitudinilor personale, conștiințiozității cu care se realizează sarcinile de plan, contribuției la îmbunătățirea activității formațiilor de lucru, muncitorii liniilor tehnologice pe care acum le conduc vor fi mai bine retribuiți, adică prin măsurarea exactă a aportului lor în

producție. Se vor înlătura, astfel, unele anomalii care determină ca unii muncitori, deși au contribuții diferite la realizarea planului de producție, să încaseze salarii aproape egale, deoarece au aceeași categorie tarifară. Să dau și un exemplu: Ion Coliță, Dumitru Moldovan sau Ilie Vlad au toți categoria a V-a. Deși aportul fiecăruia este diferit, în ordinea în care i-am citat, între salariile lor sînt diferențe minime. Prin noile regulamente însă, la categoria egală, datorită treptelor diferențiate ce se vor stabili,

contribuția sporită va fi recompensată deosebit.

Discutam despre noua Hotărîre cu frezorul Stan Stroș. Îmi spune că va obține o categorie superioară, a VI-a, cit se poate de grabnic. E primul care a venit să-mi spună acest lucru. Acum el are categoria a V-a. Nu muncеște rău, dar dorește să fie cit mai folositor întreprinderii.

În Hotărîre se prevede și îmbunătățirea corespunzătoare a salariilor noastre, a maștrilor, în funcție de răspunderea și rolul ce-l avem în producție, asigurîndu-

du-ni-se diferențiere stimulativă (circa 15—20 la sută) față de salariile muncitorilor din cea mai înaltă categorie de calificare. Văzînd în aceste prevederi o expresie a aprecierii pe care partidul o acordă muncii noastre, considerăm că ele ne obligă să ne sporim responsabilitatea și aportul la buna desfășurare a procesului de producție. Vom răspunde încrederii acordate, sarcinilor ce ne revin, prin muncă competentă, cit mai eficientă, în interesul nostru și al economiei naționale.

Aprecierea înaltă a gîndirii tehnice

(Urmare din pag. 1)

posturile de conducere, așezînd în funcția de șef de serviciu oameni cu pregătirea necesară, atît din punct de vedere al vechimii, cit și din punct de vedere al studiilor.

Nu poate decît să ne bucurăm faptul că recenta Hotărîre precizează că promovarea în funcții superioare trebuie să se facă din rîndul celor mai pregătite cadre, stabilind chiar necesitatea unor concursuri. Deosebit de importantă mi se pare și sublinierea că la încadrarea în funcții, începînd de la directorul general, se vor prevedea condiții minime de studii și stagiu. Se evită astfel, în bună măsură, incompetența și birocratismul, lipsa de răspundere pe de o parte, iar pe de altă parte, se stabilește o mai dreaptă apreciere a aptitudinilor fiecăruia, o valorificare și o răspîrire a lor. Ca un imbold al întăririi responsabilității, al îmbunătățirii activității personale și a sectorului de care răspund, se înscrise și prevederea de a se introduce sistemul de gradate pentru fiecare funcție. Și la noi sînt ingineri cu vechime (15—20 ani) care ocupă de un timp îndelungat același post. Ei nu au putut însă pînă acum să primească un plus bănesc în raport cu contribuția sporită la realizarea sarcinilor de plan.

Desigur că Hotărîrea comportă un studiu foarte atent, dar și de la prima lectură se poate desprinde clar scopul principal avut în vedere: cointeresarea cit mai adîncă a cadrelor de muncitori, ingineri și tehnicieni în creșterea eficienței economice a întreprinderilor, remunierînd pe fiecare după eforturile, cunoștințele, aptitudinile lui și recuperînd daunele provocate de neglijență sau incompetență. Îmi exprim deplina convingere că asigurarea unei juste corelări între realizările obținute și retribuirea, întărirea principiului remunierării diferențiate a muncii complexe și calificate față de munca simplă, necalificată, întărirea răspunderii materiale vor pune mai bine în valoare potențele tehnice și umane ale uzinei noastre, ale întregii industrii.

Florea CEAUȘESCU
correspondentul „Scînteii”

Povestea Sărățuicii și transportul sfeclei de zahăr

aceleași eforturi au fost depuse în vederea preluării și transportului sfeclei de zahăr. Anul trecut, datorită producției mari obținute și mai ales slabei organizări a muncii, recoltarea și preluarea sfeclei de zahăr s-au prelungit pînă în iarnă. În acest an greutățile par a se repeta. Și iată de ce. În cooperati-vele agricole din raionul Urziceni s-au cultivat cu sfecă de zahăr 3.200 ha și se obține o producție care ajunge la nivelul anului trecut. Au fost luate și unele măsuri bune în vederea organizării muncii la recoltat și transport, pentru ca

structura duratei de recepție și preluare și la economisirea de fonduri. Numai că efectul lor este contrar celor scontate și contrar intereselor. Cooperati-vele agricole din raion.

Despre ce este vorba? În raionul Urziceni au fost desființate bazele de recepție Sărățuica și Grîndu. Această măsură a fost luată și în alte raioane din regiune. În acest scop au fost aduse mai multe argumente: economisirea de fonduri, organizarea mai temeinică a producției și folosirea mai bună a forței de muncă de care se duce lipsă în a-

ceste lucrări să nu se mai prelungească pînă la venirea timpului rece. Cooperatorii au mai mîrit parcul mijloacelor de transport și au organizat mai bine munca. Și conducerea Fabricii de zahăr Giurgiu, care preia cea mai mare cantitate de sfecă de zahăr din raionul Urziceni, a preconizat unele măsuri care să ducă, chipurile, la

evaluată la 8.300 tone. Prin desființarea bazei de recepție Sărățuica, aceste unități au fost dirijate să predea sfecă de zahăr la gara Broșteni, la o distanță mult mai mare, cuprînsă între 8—17 km. Deci în loc de 2—3 transporturi pe zi, cite se făceau în anul trecut cu un atelaj, acum se face numai unul. Întrucît fabrica de zahăr suportă cheltuielile de transport de la locul de producție, numai la cele trei cooperati-ve amintite, după calculele uniunii raionale a cooperati-velor agricole, sumele plătite se ridică la 70.000 lei.

BRÂNCUȘI în arta universală

de Ion FRUNZETTI

Evoluția întregii arte universale a secolului XX este cu neputință de imaginată fără contribuția marelui sculptor român Constantin Brâncuși, maestrul unanim recunoscut ca artist deschizător de drumuri, promotor al unui spirit nou în înțelegerea rolului și posibilităților plastice ale omului într-un câmp gorișean. Hobbita, comuna Pestișani, în seea splendidă zonă subcarpatică a văii Jiului, unde în primii ani ai tinereții a trăit, asmeniți oricărui alt țărăn român, experiența rodnică a folclorului său. Brâncuși s-a format ca artist mai întâi la București, ca elev al Școlii de Arte Frumoase, după o trecere prin școala de Arte și Meserii din Craiova, lucrând, de la 1898 înainte, timp de 4 ani, cu Ioan Georghescu, profesor excelent, de viziune pronunțat neoclasicist.

Înainte de a părăsi țara, în 1902, pentru a studia mai departe în strălucita, Brâncuși legase prietenie cu colegul său Dimitrie Paciurea, spirit original și neliniștit. În exemplul operei lui Paciurea, Brâncuși a găsit ceva mai mult decât le dăduseră amindurore artiștii comuni. Compoziții statice a clasicismului temperat, slujit de școala lui Ioan Georghescu, ori dinamici romantismului, slujit de Ștefan Valudea, care căuta integrarea mișcărilor expresive, estetica lui Paciurea le adăuga semnificațiile noi ale transcrierilor simbolice a lumii. Acesta a însemnat primul antecedent românesc al lui Brâncuși, în acțiunea lui de căutare a înnoirilor necesare.

Inscris la Academia de Arte Frumoase din Paris, a profitat de bunul meșteșug al profesorului Antonin Mercier, înainte de a cădea sub vraja artei inovatoare a marelui sculptor independent Auguste Rodin, care-l remarcă și-l invită să vină ca ajutor în atelier, situație mult rîvnită de orice tânăr, dar pe care Brâncuși o refuză, ca să nu-i aservească viziunea estetică unei lumi prea orizontale. Sub opritul artistului, crește nimic, se pare că i-ar fi răspuns el vestitulul sef al școlii impresioniste de sculptură, care i-a influențat totuși primii 5-6 ani din etapa pariziană a studiilor. Admis, în 1906, în sală de clasă europeană, el nu încetează să trimită nici în țară lucrări, la expozițiile „Tinerii Artistice”. De notat că un scriitor ca Alexandru Vlahuță, prietenul lui N. Grigorescu, remarcă că Brâncuși trăsurile noi; o sugestivă naivitate de primitiv”, și capacitatea de a privi „nu în afară, ci înăuntru, în misteriosul infinit launtric”.

Alături de opere de o perfectă precizie a conturului și a formelor, figurilor, cum sînt cele din seria „capetele de copii”, în această perioadă a creației sale artistul realizează opere mult mai puțin tradiționale, de un pronunțat simținț, cum era „Căminul” de la Iași, în care este și R.S.R., nud feminin îngenușchit, temă teneasă.

În plin proces de negare a tradițiilor clasice helleno-latine, către 1900 Europa își dibuia arta drumului în viziunile „Civilității europene”, mostenitoare a idealurilor de frumos statornicite în secolul al V-lea înainte erei noastre în Grecia veche, își căuta, după 25 de veacuri, în pragul secolului XX, alte forme estetice, mai apropiate de filozofia

Constantin Brâncuși

MUZA ADORMITA (1909)

modernă a existenței, mai puțin datorită rutinei sentimentelor, mai adecuate lărgirii orizontului spiritual al epocii, în urma contactului cu artiștii extraneuropeni. Toate, sau aproape toate formulele stilistice inovatoare, între 1870 și 1920, sînt rezultate ale contactului dintre conștiința estetică europeană și alte tipuri de conștiință estetică: cea a extrem-orientului (se cunoșc legăturile dintre stampan japoneză și impresionismul), cea a meridianilor Asiei Mari (indienii și oamboğdienii în special, dau alt canon estetic Școlii de la Pont-Aven, lui Gauguin și apoi al artiștilor cubiști și polinezienilor (cubismul), cea a civilizațiilor Americii precolumbiene, cea a etniilor arctice.

În plin proces de negare a tradițiilor clasicismului greco-roman, care le apăreau depășite toamă datorită faptului că în trecutule 4-5 secole, de la începuturile Renașterii și pînă la ei, idealul de frumusețe antic se asociase cu sensuri istorice ce nu mai erau deosebite decât veacului XX, artiștii occidentului european se entuziasmează succesiv de fiecare din aceste „descoperiri”, hrîndindu-și din ele creațiile, ca și din arheologia egipteană, mesopotamiană și persană, indiană, chinăză și precolumbiază a civilizațiilor din Mexicul dinaintea de Cortes), chiliană și peruviana, de unde-și scot pe rînd modelele „moderării”, cercetători pămîntii și al artei revelate de etnografia asaziatică, precum și natura (Nobis-völker) cum le numea Leo Frobenius, parcă dorind prin asta să marcheze ca omul European moderne e „rupit de natură”. Într-adevăr, civilizația tehnico-artistică a Europei separea omul de univers. Îi izola.

Postulind — în entuziasm lor pentru civilizații „exotice”, a căror lectie o căutau, — puțină reușă pînă la izvoarele comune tuturor culturilor cunoscute, artistul revine la aceleai multe viziuni „culturi originare”. (Uhrkulture), cu străvechi forme de gândire și de expresie comune totalului omenirii, artiștii de la începutul veacului XX căutau principii de unificare a artelor străine lor, așteptau o salvare din

impas, care să le vină din afară. Reintegrarea omului în natură, în cosmos, nu e însă o operație care să poată fi făcută prin împrumuturi.

Brâncuși a ajuns, în preajma anului 1910, la sinteza stilistică de care avea să se profita pînă la sfîrșitul vieții, fără ajutoare din afară. Faptul de a fi găsit la Paris un climat artistic de căutare febril l-a imboldit în plus, desigur, să-și clarifice sîși metoda de creație necesară unei înnoiri, dar principii sintetismului ce-l este caracteristic și pe care l-a transmis artel lumii în trecut, le-a găsit înăuntru lui, în zona profundă de impresii stratificate încă din copilăria lui de cioban și de plugar român. Artă populară românească, splendidele elaborări ale artei țărănului român, moștenirea de

Despre conformitatea sensului adnc și mare al operei lui Brâncuși cu semnificațiile profunde ale culturii românești din perioada interbelică, prin arta lui Brâncuși ce are loc în țara noastră, mulți critici de artă români și străini care s-au preocupat de problemele artei universale, au afirmat că Brâncuși este cel care a demonstrat-o clar și convingător că arta românească este o artă deosebită și deosebită în artă.

mileniul a unor străvechi civilizații, înforțate pe teritoriul țării noastre încă din neolitic și avînd o surprinzătoare continuitate în întreaga preistorie și istorie a acestor meleauri, stau la baza viziunii artistice inovatoare a lui Brâncuși. Faptul a fost observat și afirmat de toți comentatorii lui, români și străini, după cum a fost nu numai recunoscut, dar declarat totdeauna cu mîndrie de însuși maestrul acesta, aînt de atînat sursele de realitate românești.

Este, în arta lui, original și adncă în semnificații, un filon continuu, filogenetic legat de arta poporului român. Într-un fel, în plin cîmp al morală, intelectuală și artistică, așa cum era cel din preajma primului război mondial, Brâncuși nu numai că nu și-a desprins sursile la întrebările proprii ale meseriei sale, din cultura franceză care, de altă parte, ea însăși nu întreducea aceste sursile, ci a făcut gestul invers, de a le lua. Mulți afirmă că Brâncuși e un artist al „Școlii din Paris”. Este real. Dar nu în sensul că el ar fi datornic, prin arta sa, artistului din Paris, în sensul că, venit din afară el, și-a asimilat-o și a slujit-o, ci în sensul exact opus: maestrul, și nu elevul, al școlii din Paris, el predă și nu preia, mulțumindu-se doar cu sufletul său nutrit cu nectarul unor tradiții culturale. Înăuntru cărora omul și natura nu sînt rupte îndeolalt și corelate strîns, universul țăranului român fiind de două milenii un univers armonios și unitar, care integrează însuși nu mai e o problemă.

Despre conformitatea sensului adnc și mare al operei lui Brâncuși cu semnificațiile profunde ale culturii românești din perioada interbelică, prin arta lui Brâncuși ce are loc în țara noastră, mulți critici de artă români și străini care s-au preocupat de problemele artei universale, au afirmat că Brâncuși este cel care a demonstrat-o clar și convingător că arta românească este o artă deosebită și deosebită în artă.

19,00 — Vă așteptăm la ora 8. E-misiune pentru femei, 19,30 — La șase pași de o excursie. Emisiune concurs pentru tineretul școlar, 19,30 — Telemurajul de seară, 19,45 — Buletinul meteorologic, 19,45 — „La culcu de vîi”. Montaj folcloric. Cîntă o formatie instrumentala. 20,15 — Săptămîna literară. 20,15 — Polovene, Maria Crăciun, Vlora Filintușu, Aurel Ionță, Constantin Cociș, Tiberiu Ceta, 20,15 — Gala UNICEF. Spectacol de varietăți desfășurat sub auspiciile Fondului Internațional al Națiunilor Unite pentru Autorarea copiilor. Participă: Sandy Show, Marion Brando, Leay Escudero, Lenita Artista și alții. Transmisie de la Helsinki, 21,15 — Teledicționar, 22,15 — Filmul serial: Evadatul, 23,05 — Telemurajul de noapte, 23,15 — Telesport.

- Proștăncuț — cinemascop: Patria (completare Nicolae Kirulescu) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,20, Stadionul D. — 18,30.
- Republica Sîd: Republica — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21.
- Pasărea Phoenix — cinemascop: Capitol — 9; 12; 15; 18; 20,45; la grădina — 19, Grădina Doana — 20, Grivita — 15; 17,45; 20,30.
- Testamentul inegalului — cinemascop: Festival — 8,30; 11; 13,30; 15; 18,30; 21; la grădina — 19,30, Arenele Libertății — 19,30, Feroviar — 8; 10,30; 12,45; 15,45; 17,45; 20,15; Excelsior — 9; 11,30; 14; 16,30; 18; 21,15; Modem — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21 (completare Găteasa capatul).
- Cine călătorește un țigru? — Luceafărul — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,30; 20,45; București — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, Gloria (completare Examenul) — 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, Flamura (completare Nota zece la sport) — 9; 11; 16; 18,15; 20,30.
- Tom Jones: Central — 9; 15; 20,45.
- Bunicii, Kylljan și eu: Central (completare Fantezie cu... surburii) — 12; 18.
- Fantomas contra Scotland Yard — cinemascop: Victoria (completare Congresul lingviștilor) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, Aurora (completare Răscoala) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45; la grădina — 19, Grădina Vitan — 19,30.
- Cine ești dumneata, domnule Serge? Lumina — 8,30; 11,15; 13,30.
- Atît timp eîi voi trăi: Lumina — 16,30; 18,45; 21.
- Program pentru copii: Dolina — 9; 10.
- Procesul de la Verona: Dolina — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21.

Dobîndirea titlului de doctor în științe se înscrie, firește, printre preocupările majore ale multor intelectuali și nu în ultimul rând, Nume dintre cele mai prestigioase ale științei și culturii românești, ca și de pretutindeni, au purtat sau poartă cu mîndrie pe deplin justificat titlul conferit ca în primul atestat public al activității lor meritorii.

Totuși, după cîte se pare, aceste preocupări se finalizează uneori greu, numărul dizertațiilor susținute și al fiilorurilor atestate în ultimii ani fiind relativ mic. Evident, explicațiile sînt de o manieră cît se poate de complexă și relevă, nu o dată, că anumiți doctoranzi își propun obiective care, deocamdată, îi depășesc. Există însă, după părerea noastră, dintr-un fel și în cauză și în conducătorilor lor științifici, explicații care rezidă în reglementările actuale privind acordarea acestui titlu, asupra cărora ne vom concentra în cele ce urmează.

După părerea mea, actualele sisteme de acordare a titlului de doctor, cît și cele preconizate în Studiul privind dezvoltarea învășimîntului superior nu sînt întru totul corespunzătoare, spune prof. univ. SIMION I. POP. De alimînți chiar în „Dicționarul limbii române contemporane” se dă o definiție greșită a titlului de doctor — „treapta cea mai înaltă în calificarea oamenilor de știință din învășimîntului superior”. Această concepție și măsurile adoptate în spiritul ei au dus la o îngrădire îngreantă a posibilităților de specializare în diferitele domenii ale științei, tehnicii și culturii. În consecință, societatea că ar fi normal să nu se limiteze numărul locurilor la doctorul numai pentru nevoile de cadre cu o înaltă calificare ale învășimîntului superior și institutelor de cercetări și să se acorde, în principiu, dreptul de a se înscrie la doctoratură absolvenților tuturor facultăților.

În aceeași ordine de idei, asistentul universitar ION MORARU precizează: „Cu toate înlesnirile aduse de noul regulament, participarea unor dintr-un număr de doctoranzi este dificilă, condițiile creștîndu-se în mod constant. După trecuța sesiune de admitere la unele specializări, candidații au fost admisi cu medie 7, deoarece existau mai multe locuri, (respectiv mai mulți conducători științifici). În timp ce la filozofia s-a intrat doar de la media 9,33 în sus. E adevrat că la această situație a contribuit și o regretabilă deficiență de organizare,

S-au dat informații și s-au așiat pentru concurs 11 locuri; Universitatea a declarat, după concurs, 11 admisi, ca ulterior serviciul de resort din Ministerul Învășimîntului să le de pe lista Universității 5 admisi (cu medii între 8 și 9,33). În trecut fie spus, s-a ales soluția cea mai comodă, în locul uneia mai adecvate

adesea formală pe lingă un conducător științific”. Intrebarea formulată în final de interlocutorul nostru merită, desigur, atenție. Cu atât mai mult cu cît anumiți doctoranzi au impresia că îndrumarea nederivată de către unii conducători științifici determină ca pentru pregătirea diferitelor examene, înlocuri de lucrări, bibliografii

etc. să se consume mai mult timp decît pentru pregătirea dizertațiilor înseși și ca urmare, susținerea lor să fie amînată ani și ani.

Nu o dată, doctoranzii ajung în buclii pe care nu le putem încușina a prezat conf. univ. P. CONSTANTIN. Din anii consacrați doctoraturii unei abia o jumătate de an și rezervat efectiv e laborării dizertației, ceea ce, se recunoaște, este paradoxal. De la sine înțeles că lucrările respective rămîn chiar și după repetate rețeri compilate care poartă pe același gabi. Cred că trebuie asigurat ca cea

scopului urmărit, aceea de a căuta încă un conducător științific. Propun ca la disciplinile unde nu pot fi găsiți conducători pentru toți cei care au obținut media de admitere, să se ceară și alte forme de îndrumare a doctoranzilor. De pildă, ar putea fi create pe lingă catedrele de specialitate colective de consultanți științifici care să acorde consultații organizate. Oare pentru acei doctoranzi care, prin experiența acumulată își pot confrunța problemele la care lucrează, cu opinia de specialitate, prin lucrări publicate, mai este absolut necesară alierea lor,

riilor — 16; 18,15; 20,30, Moșilor (completare Examenul) — 15,30; 18; 20,30; la grădina — 19,30; 21,20,30.
- Faraonul — cinemascop (ambele seri): Tomis — 8,45; 12,15; 15,45; 19,15; la grădina — 19, Melodia — 8,45; 13,30; 16,15; 20.
- Canaliile: Flacăra (completare Arhitectura universului) — 15,30; 18; 20,30, Drumul sării (completare Apartamentul) — 15; 17,30; 20.
- Secretul roșu: Vitan — 15,30; 18.
- Cum să furi un milion — cinemascop: Flacăra (completare Soarele din Rodope) — 15,30; 18; 20,30.
- Omul pe care-l iubesc — cinemascop: Buna (completare 450 de ani de la înființarea Bisericii Ministerii Argeș) — 10; 18,15; 20,30.
- Comisarul X — cinemascop: Colentina (completare Dilema) — 15; 18,15; 20,30.
- Spartacus — cinemascop (ambele seri): Volga — 9,30; 16,15; 19,45.
- Sus și jos: Central — 19,30.
- Orient științific nr. 8/1967: 16; 18,15; 20,30.
- Marele restaurant — cinemascop: Rahova (completare Albina românească, Apia Melifica Carpatina) — 15,30; 18; 20,30; la grădina — 19.
- Căutătorii de aur din Arkansas — cinemascop: Progresul (completare Cvarter) — 15,30; 18; 20,30, Grădina Progresului — 19,30.
- Castelani: Lira (completare Orient științific nr. 8/1967) — 15,30; 18; 20,30, Cotroceni (completare Intorșim și noi) — 15,30; 18; 20,30.
- Să-mi faceți una ca asta!: Grădina Buzești (completare Chemarea dragostei) — 20,30, Cîrșingii (completare E mai bine așa?) — 15,30; 18; 20,30.

mai mare parte a timpului rezervat doctoranzilor să se poată folosi pentru elaborarea lucrării, prin reunirea la examene și probe care prelung în fond cunoștințele predate în facultate. Mai concret, prof. univ. SIMION I. POP sugerează crearea unor cursuri speciale de doctorat. În cadrul acestora — propune interlocutorul nostru — în primul an ar trebui să se programeze săpămînal o expunere la disciplinile de specialitate, iar în cel de-al doilea, seminarii speciale ale doctoranzilor, în cadrul cărora fiecare participant să prezinte cel puțin două referate ce pot constitui pîrși sau capitele din teză.

Pară discutabilă unorii chiar și procedura susținerii dizertației. Ca în următorul caz, sesizat de prof. dr. docent LIVIU RUSU: „Cu prilejul susținerii unei dizertații, din 24 admări ai consiliului s-au adunat 17, deci cu unul mai mult decît majoritatea de 16 cerută de lege. Candidatul trebuia să obțină 16 voturi, fiindcă legea cere majoritatea voturilor din întregul consiliu, indiferent dacă este prezent în întregime sau nu. Toate referatele și de asemenea cele cîteva luări de cuvînt au fost favorabile, nici o obiecție contrară. Rezultatul votului secret: o abținere și un vot negativ; iar candidatul, cu 15 voturi pozitive, a fost respins... Impopular de reținut faptul că marea majoritate a consiliului nu avea nici o legătură cu specialitatea tezei și că în afară de referenți nimeni n-a citit teza; de asemenea marea majoritate, în frunte cu decanul care prezida, nu avea titlul de doctor. Este oare firesc această situație? Pentru aceea propun o revizuire a procedurii utilizată la noi: numirea unei comisii de cinci profesori de specialitate și a unui comitet de specializări cît mai înrîndit, posesorii ei înșiși al titlului de doctor, care să aprecieze lucrarea și susținerea ei. Conducătorul tezei și încă unul sau doi din membri să fie referenți, iar președintele, spre deosebire de prezent cînd decanul este președinte din oficiu, să fie un membru al comisiei, cel mai de vază. Desigur, cred, poate să nu se pregădească în mod corespunzător de specialist în domeniul de specialitate decan. Așa se procedează la Sorbona, care acordă doctorate de mare calitate. În faul acesteia candidatul este în fața unei comisii de specializări, care în mod obligatoriu citește teza și după repetate rețeri pînă la sfîrșit a discutași fructuos, adică o adevrată susținere”.

În orice caz, orice soluție s-ar adopta în viitor, ea nu poate să rezolve problema de cercință firescă de a se încușina orice porții deschis arbitrarului. Or, votul secret neprecizat de dezbatere temeinice, în cunoștință de cauză generează arbitrarul, lipsa curajului de opinie și situațiile mai mult decît penabile cînd, după comunicarea rezultatului votului, unii membri ai consiliului șoptesc la urechea candidaților: „Să știți că eu nu am votat pentru teza”, ca în ca de fapt această șă și dea seama că „binevoitorii” care l-au acostat pe colorul facultății au fost mai mult decît cei care în sala de consiliu au votat „pentru”.

Și încă un fapt. Semnalarea a numeroase scrisori soșite la redacție în ultimul timp semnalează nonsensurile procedurii de a se supune „recomandările” titlului de doctor la aprobarea comisiei de la anul 1952. La 20 august s-au împlinit 7 ani, respectiv 2.555 zile, de cînd am depus dosarul la Comisia superioară de diplome, pentru a-mi confirma titlul de doctor în științe decernat în 1934 — ne scrie ing. D. RÂNGHEANU. Precizez că teza mea de doctor a fost publicată sub directia conducere a marelui savant român prof. dr. I. I. Mihalache și înființată de prof. dr. Ionescu Mihail în „Les Archives roumaines de pathologie experimentale et de microbiologie”, pe considerentul că descoperirile mele prezentau o mare valoare științifică. Acele de la dosar sînt gritoare și edificatoare în acest sens. De la 20 august 1960, mă găsesc în așteptarea soluționării dosarului meu, iar pe parcurs, la insistențele mele, repetate, pentru a-mi determina o comisie să dea verdictul laegal, am primit mereu ca răspuns: așteptați, aveți răbdare, problema se va rezolva”.

După cum am fost informată, la recunoașterea și echivalarea titlurilor în discuție nu s-a stabilit nici măcar un criteriu unic de apreciere. În timp ce diplomele de doctor acordate în trecut de Universitatea din Iași au fost echivalate cu titlul de doctor-diplome, cele conferite de alte universități din țară au fost echivalate cu titlul de doctor. Merită, credem, atenție sugestia ca la urările de resort să se elaboreze o dispoziție generală prevăzînd criterii unice pe baza cărora să fie recunoscute sau echivalate titlurile științifice. După toate aparențele, discutarea fiecărui caz în parte se dovedește cît puțin lipsită de spirit practc.

Evident, ceea ce constanțene în îndiruire de laș nu epuizează problema. Dar constituie un moment ul per tuor necesitatea studierii a noi reglementări în materie,

Margareta BARBUȚA
AL POPESCU

Colocviul Brâncuși

(Urmare din pag. 1)

În continuare, Pompliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, evocînd puternica și originala personalitate a omului și artistului Brâncuși, a spus, printre altele: Plecat de tînr de lingă Jiul strămoșești și lucrînd mulți ani la Paris, Brâncuși nu a încetat niciodată să fie puternic legat de arta românească, operele sale purtînd în ele semnele, înfîlcurile și formele înțelepciunii și măiestriei artistice seculare a poporului român. Artă lui Brâncuși era născută în rădăcinile profunde ale viziunii spirituale românești, situîndu-se prin aceasta lingă Eminescu, Enescu, Luchian, Argeșez și Tucelescu. Organizarea manifestărilor înființate lui C. Brâncuși este expresia vointei poporului român de a aduce o contribuție creatoare la dezvoltarea pasnică și îmbogățirea gândirii umane, la prețuirea marilor artiști, care aparțin prin valoarea lor întregii omeniri, la înțelegere și prietenie, care crește care tînd aspirările cele mai nobile ale artiștilor, ale tuturor ponoarelor din lume.

Relevînd marile însușiri ale artistului, calitățile unice ale operei sale, acad. George Oprescu, directorul Institutului de istoria artei al Academiei, a evocat momentele semnificative din viața lui care le-a avut cu marele artist, impresia profundă pe care l-au lăsat-o inteligentă și temperamental, seninătatea și calmul care îl caracterizau pe Brâncuși. Astăzi — a subliniat acad. G. Oprescu — cînd opera lui a cunoscut succesul și răspîndirea binemeritată, sînt mai mult ca oricînd convins că el stă la începutul unei noi faze sculpturii.

A luat apoi cuvîntul dl. Jacques Lassaigne, președintele Asociației Internaționale a Criticilor de Artă. Nu ne putem abotira de Brâncuși — a subliniat vorbitorul — nu putem vorbi despre el sau scrie despre opera lui fără un nemărginit respect. Marele sculptor a trăit mult timp printre noi. El rămîne însă un fiu al poporului român, și toamă nu face o pelerinaj spre satul țărănesc de unde a fîșit personalitatea sa legendară, precum și creația nemuritoare. El și-a plătit datoria față de patrie, a vînd spre toamă viziile ocazîi rară oferită unui artist de a-și realiza cele mai nobile aspirații prin înălțarea unor opere monumentale, pe măsura pomoniului său. În cursul colocviului ce se va desfășura în Capitala dv. —

Colocviul Brâncuși

a încheiat vorbitorul — vom încerca să lămurim și anumite perioade mai puțin cunoscute ale vieții sale, fapt care va ajuta la o cunoaștere mai documentată a operei genialului sculptor, deoarece rareori viața exemplară și senină s-a unit mai strîns cu creația artistică pură și desăvîrșită.

Criticul de artă Dan Hăulică a prezentat apoi o comunicare despre opera lui Brâncuși, în care a analizat creația marelui geniu al sculpturii moderne, care îl situează pe artistul român pe un loc central în rândurile marilor sculptori ai veacului nostru, conferindu-i un caracter de clasicism de mare universalitate.

După sedința de deschidere a colocviului, orchestra simfonică a radio-televiziunii a prezentat un concert omagial.

Lucrările colocviului se vor desfășura în continuare, sîmbătă și duminică, la sala mică a Palatului Republicii.

(Agerpres)

Vernisajul unor expoziții

În cadrul manifestărilor prilejuite de Colocviul Brâncuși, vîineră după-amiază, la Muzeul de Artă al Republicii Socialiste România, a avut loc vernisajul expoziției „Brâncuși” și al Expoziției de pictură și sculptură contemporană. Au fost prezenti Pompliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, personalități ale vieții culturale românești și oaspeți străini, participanți la Colocviul Brâncuși, precum și o numeroasă asistență. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de sculptorul Ion Irimescu, vicepreședinte al Uniunii Artiștilor Plastici.

Expoziția Brâncuși cuprinde o parte din creația marelui sculptor aflată în patrimoniul muzeelor din țara noastră. Printre lucrări, majoritatea aparținînd primelor sale etape artistice, se află: „Cumînțenia pămîntului”, „Rugăciunea”, portretele picturii Rădușcu, „Trei capete de copii”, varianta celebrei „Domnișoare Pogany”, varianta „Sărutul lui”, opere de talimă mondială.

Expoziția de pictură și sculptură contemporană reunește lucrări de dată recentă a circa 30 de pictori și 20 de sculptori reprezentînd a o imagine a diverselor orientări în artele plastice românești contemporane.

În parcul Herăstrău, cu prilejul Colocviului Brâncuși, a fost montată statuia lui Constantin Brâncuși — opera sculptorului Ion Irimescu.

1917 1967

Pentru turneul pe care-l întreprinde în țara noastră, cu prilejul zilelor culturii sovietice, Teatrul Gruzin Academic de Stat „Sota Rustaveli” și-a compus un repertoriu național, menit să pună în valoare calitățile specifice. În același timp, alegerea pieselor din repertoriul universal urmează criteriul riguros de valoare; cele „în scenă” prezentate așază spectatorilor bucoreșteni cu cuprins, pe lingă momente din piese originale, fragmente din opere dramatice clasice și contemporane, dintre cele mai însemnate, de la „Regele Lear” de Shakespeare, pînă la „O scrisoare pierdută” a lui Caragiale sau la „Vrăjitoarele din Salem” de Arthur Miller.

Piesele prezentate în cadrul turneului — inecale, desigur, ca valoare și diferite ca factură — formează un triptic reprezentativ pentru activitatea Teatrului „Rustaveli”, adică ancorată în viața poporului gruzin. Se tratează în teză și din spectacole o puritate și o candoare proprii unei arte nesofisticate, sinceră și directă, neispită de stîngăci și nelămpiniri, dar cuceritoare prin prospețime și elan firesc.

„Măria sa, poporul”, cu care s-a inaugurat turneul, este o dramă scrisă de doi autori care sînt, în același timp, scenaristi de film: Reza Ebralidze și Siko Dolidze. Alți contribuțivi piesei, cît și, mai ales, factura ei, sînt de un gen de teatru documentar-agitatoric, care se însoțiră din evenimentele majore ale zilei. Filonul principal al acțiunii îl constituie eforturile colectivei unei uzine, amenințată cu desființarea, de

Spectacolele Teatrului gruzin

„Sota Rustaveli”

Un teatru cu adînci rădăcini populare

a adînci în mers reprofiarea acestuia, înfăptuind prima locomotivă electrică gruzină. Dispersarea conștientului pe mai multe planuri i-a împiedicat pe autori să dezvolte complet și unitar problemele — prea multe — propuse, multe personaje circula prin scenă, abia schitate. Spectacolul se rezimă de fragmentarismul piesei.

Domniî însă masiv și convingător, în piesă, și mai ales în spectacol, figura bătrînului muncitor Seroo, interpretat de artistul poporului al U.R.S.S. S. Zakariadze. Temperament vulcanic, canabil însă a se stăpîni pentru exprimarea unor măști, imbinînd umorul popular cu patosul romantic care cucereste masele, reușind să se facere nas prin sinceritatea trăirii și autenticitatea prezenței, S. Zakariadze s-a identificat cu personajul său, devenind în fața noastră bătrînul luptător de la 1917, care continuă pînă în ultimele clipe ale luptei pentru socialism, pentru fericirea poporului său. Momentele de bucurie intensă îi simulează pe buze un cîntec vesel, cîntat cu aplomb, în clipa de recuperare multumită înfemeșă a cîntec popular-muncitoresc — care colectivul și preta, transformîndu-l într-un cor de toată frumusețea; iar în marea scenă — a indoielii și nedumeririi din apropierea înalului, atînge aproape dimensiunile tragului. Și toate aceste fațete diferite se tonos într-o generozitate actoricească totală, care umple scena. Lăstîndu-ne imaginea fermecătoare a unui mare artist.

Dacă în primul spectacol, sursele pomurii ale teatrului gruzin, erau vizibile îndeosebi în unele momente muzicale și în temperamentul actorilor, în cel de-al doilea, chiar sub-

stanța literară le-a oferit un timp bogat de manifestare. E vorba, de data aceasta, de un spectacol compus pe baza unor fabule ale clasicului gruzin Sulhan-Saba Orbeliani, reunite pe un fir epic de către regizoarea Nana Hatiskati, cu titlul „Intelepciunea fantezelor”. Textul e bogat în semnificații și în substanță, aproape fiecare replică are valoarea unui aforism, fiecare întimplare e plină de tîlc.

Spectacolul acesta, pus în scenă de autoarea piesei, Nana Hatiskati, împreună cu Ferozîi Bagaladze, dezvoltă noi rezerve ale colectivului gruzin. Ne-am aflat în fața unui teatru de expresie multilaterală, în care drama, muzica, pantomima donau participă deopotrivă, alcătuiind o imagine extrem de stilizată și complexă totodată. Actorii cultiva cu brio arta improvizatiei fără recuzită apînă la fantezia spectatorului pentru materializarea obiectivelor tehnice. Spectacolul s-a desfășurat într-o atmosferă de înaltă calitate, care cucereste lesne complicitatea spectatorului în receptarea convenționale. Plăcerea jocului este evidentă, umorul străbate de pretutindeni, trăsăturile — căci fiecare actor joacă mai multe roluri — se efectuează cu repeziune, uneori prin simla aplicare a unei măști. Din ansamblul interpretorilor, în majoritate tineri, se distinga figura marelui remarcabil, printre care: Iza Ghioșvili în trei ipostaze dramatice diferite. Kati Kavadze, în câteva roluri de un

Ion BRAD

Aici Blestemul tău Cîntecele

Aici, unde și clipa e fața unui veac,
În țara ce privește cu ochii și sori de rouă
Și fiecare piatră-i brisov romano-dac
Și fiecare frunte e o cetate nouă,

Aici unde se sfarmă și se-noiesc țipare
Să potrivit în ele răspunsuri la-trebări,
Unde ritmează pulsul o singură suflare
Ca fluviile ce respiră-n mări,

Mi-ai spus odată, poate doar în
șagă:
Atunci cînd eu te uit, să-ți fiu
mai drag!

Nu mai cînd toamna-aprinde foi
de ceară!
De fum învăluit, pe inserate,
Să cauți stelele nesărutate
Din ochii mei,
Coliși în roua stînselor scînteii!
E-aproape toamnă-acum și roua
doare

La voi mă-ntorc, la gingașul
izvor,
Cu sentimentul fluviului ce vine
Să bea însetoșat, gîlgîitor,
Neinceputa apă de straturi reci,
virgine.

Unde vorbesc izvoare cu stelele-n fîntîni
Împropiind ardoarea de-nalt și profunzime.
La vîrstă demnitatei cînd singuri noi stăpîni
Ne cumpănim lumina la rău ca și la bine,

Aici dau clipei totul să schimbe în durată,
Aici, în chipul țării e chipul meu firesc,
Îluminat de ape, incins de foc și piatră,
Cînd sub cetatea frunții ideile vuiesc.

Cireșii luminați pe care admiră-i,
Scâlțați în alb și fericiți ca mirii,
Să-și amintească risul meu
de-aseară

De amintire și de-nsingurare...
De amintire și de-nsingurare...

Credo

Din toate cărțile s-alege una:
Filonul propriului crez
Pe firul căruia mergînd într-una
Poți cînd să mori și cînd să înviezi.

Pirul timpului tăcut, de munte,
Alege, spală firul de aur din steril
Cînd tu în lacrima ce nu s-ascunde
Reverși un suflăt candid, de copil.

Tristeți și bucurii rîvesc deavalma
Un loc în bănuitul diadem,
Și ca o frunză lumca-ntinde palma
Să-i descifrezi necunoscutul semn.

La cite întrebări ai dat răspunsul?
Ce frunzi cu fulgere-ai încoronat?
Sau ai rănit c-o zare nepătrunsul?
Te-a biruit un cîntec, un oftat?

Fii, cartea mea, pămîntul bun în care
Din bobul de credință fănuit
Lucafar nou în chip de spic răresc
Nelinștit în sine, statornic în zenit.

Al. ANDRIȚOIU

Din coastele pădurii

Să-i spuneți casei mele că am s-o zugrăvesc
frumos ca pe-o Sixtină, cu lut de foc și marna
din coastele pădurii, în chip împărătesc,
Căci am să fiu mai liber cînd o să vină iarna.

Să-i spuneți: cînd va ninge, am să tocmesc zugrăvi
ca Meșterul Manole, cu pensule măiestre
să-astearnă pe perete toți voievozii bravi
și steagurile toate din zburciunile noastre.

Voi porunci eu însumi cu brațul drept întins
Unde să pună aște, unde să-nalțe floare.
Iar cînd, ca Alexandru cel Bun, bătrîn și nins
Vor sta visînd la geamul ce dă, deschis, spre soare,

Am să învăț din taina pereților, firesc,
Cu lupta de la Baia, de la Cosmin sau Varna...
Să-i spuneți casei mele că am s-o zugrăvesc
frumos din cale-afară. Numai să vină iarna!

Radu BOUREANU

Ornic de toamnă

Ornic de toamnă. Ruginit resortul,
Cadranul alb. E ora nesunată,
Recolta mea umană adunată,
E-ntins pe scutul lunii timpul, mortul.

Pe flacări vegetale mai arată
Ce colorat își poartă ziua portul;
E-ntins pe scutul lunii, timpul, mortul,
E amintirea oarbă, leșinată.

Ornic de toamnă. Stoluri migratoare,
Miini convulsive, palide actinii
Ne-ating, zvîcnind în oceanul serii.

E sbor în spațiu și tăceri precare;
Turme de nori își caută oierii;
Pe cîmp mai poartă lina smulsă spîinii.

M-am dus la club, am coborît în vestiar, mi-am
îmbrăcat jaloții de baie și maioul albastru. Era
nouă și jumătate. Nu prea mă simțeam în apele
mele și mă gîndeam, cu jale la concursul de azi.
Moș Hrean, cînd m-a văzut, a încruntat. I-am
spus că mi-am ras barba ca să-mi înmulțesc sansele
de azi. Fără barbă sînt mai aerodinamic și
rezistența opusă de aer scade cu cîteva procente.
Or, dacă vrei să câștigi neapărat, nu trebuie
să neglijezi nici un fir de păr de pe tra-
seul tău. Moșul și-a făcut cruce și m-a întrebat
de ce nu m-am ras și pe cap, pentru ca să fiu
sută la sută aerodinamic. I-am răspuns că amă-
nuntul aceia mi-a scăpat, uite că mi-a scăpat
și nu mai am timp să mă duc la frizerie: e ora
nouă și jumătate. Totuși, de vreme ce adven-
sarul mei sînt netuși, înseamnă că sansele noastre
tehnico-științifice sînt sensibile egale și eu
rămîn în avans cu vechimea în vîslit, vechimea
pe Mures, asta la capitolul sportiv propriu-zis.
Să mă rad și pe cap, ar fi foarte neajoi din
partea mea.

I-am răspuns că mă simt foarte măgălit și am
plecat în hangar să-mi iau barca. Se pare că
mi s-a cam dus buhul în legătură cu mînașa
aruncată celor două vedete.
Clubul se umplea cu lume de-a noastră. Bă-
leții din schif de opt de la „Voinea” veniseră
în par, ca la un spectacol de circ roman. La fel
și fetele din patru, din opt și din canoa. Mai ve-
niseră și old-boy-ii și diferiți chibiti care m-au
înteriat grozav. Ea mă întreba de olimpiadă,
bă mă întreba de barbă.
Un doctor grăsuț, amator ca mine, care trage
întodeauna într-un schif dubiou cu nevastă-sa,
m-a privit lung și mi-a spus că n-ar trebui să
concurez astăzi: prea îmi lucrez ochii și s-ar
putea să am febră. I-am spus că mă simt un
gladiator care n-are încoțor. A rîs, puțin îngri-
jor, și mi-a spus că s-ar putea întimpla să fiu
devorat de tigri. Mi-am scărpinat barba, dar
eram proaspăt ras. „Stii, doctor, dacă țigru-l
leul deschide gura, e musai să-ți bagă capul
în gura sa. Că de nu, el își poate închipi că
îi-e frică și, atunci, precis te prinde și te sfîșie.
Pe cînd așa, dacă vede că nu ești las, ai sanse
să-l câștigi respectul, admirația, sau chiar prietenia
și el să bată laba cu tine...” Cred și eu
că eram nervos nu gîmă. Doctorul m-a bătut
pe umăr. „Fii calm, tinere. Calm...”
Am intrat în hangarul întunecos și umed, prin-

era clar că zîmbea. Doar puștii, foarte serios,
imi spuse: „S-a făcut cald. O să fie timpică
cursa asta”.
Ne-am aliniat și, cu puștii la mijloc, am urcat
pe firul apei, spre ponton. „Să mergem alinați”,
imi strigă Sturm, de dîncolo, cu vocea lui de
mamut. „E mai ușor să ne dea startul”. Și am
urcat așa.
Apa clipea sub padele, ne-am potrivit stroc,
să fie totul conform etichetei.
Pe mal, la noi la club, o hîrmălaie ca la fotbal.
Mai sus, în vecini, la strand, pîlcuiri de oameni
albi ne priveau, făceau semne și strigau ce le
trecea prin cap.
Mamă, ce mi s-a dus buhul. Ce băscălie o să
fînghit de azi încolo. Nu-l destul că mi-am ras
barba, mai aveam nevoie și de circulația? De ce
de naiba m-a luat gura pe dinainte? Uf, azi
e ultima zi din viața mea.

Și lată, în fața mea, rîul gol, apa orbitoare...
Oare au să mă tîna balamalele? Ce zicea
Sandu de spîină și ficat? Dracu să-l ia. Dacă e
să crăp, nu-mi pasă. De fapt, nici să fi vrut, nu
cred că aș fi putut schimba vijîiala.
M-am trezit că sînt lîngă baliză, trec de ea...
Ei, drăcie, trebuie să frinez, să întorc. Dar
nu-mi puteam oprî mișcarea. Ce-i asta? Doar
n-am de gînd să merg așa pînă la izvoarele
Mureșului!
Am cîrmisit și, fără frînă, într-un cerc larg —
era cît pe aci să intru în mal — aplecat pe o
constă, gata-gata să-mi între carlinga sub apă
(namă, ce bălăna!), am ocolit baliza. De pe
stăvilă, niste chibiti cu fetele lor m-au salutau
cu urale. Ei, și acum, hal la vale!
Jos, în fața mea, Sturm și puștii urcau.
Sturm nădușise și vîslea ca un turbat.
M-am apropiat, am țîșnit pe lîngă ei și le-am
strigat „ahoe”, și... Valea, băiete! Zburam ca
o rachetă, ca o cometă. Am mai accelerat oleacă
stroc — dacă merge, merge. Dacă mă la dracu,
să mă ia.
Conduc o cursă, pentru prima dată în viața
mea...
Deodată mi-am dat seama că nu mai văd
nimic — nici rîul, nici malul, nici măcar botul
bărcii. Totul era alb, orbitor de alb. De spaimă,
era să înghet. Am vrut să opresc, să nu intru
în mal, să-mi umezesc fruntea, să-mi spal ochii.
Dar nu era chip — mișcările nu mă ascultau. Am
virît capul între umeri. Acum, s-a zis cu tine,
ești gata. Ce-o fi, o fi.
Pe urmă mi-am dat seama că am un puls ne-
bun, pe urmă am auzit niște chibite, pe urmă am
văzut botul bărcii, pe urmă apa, pe urmă malul
din dreapta — strîndul unde era o hîrmălaie
grozavă: oamenii se vînzoleau, topăiau și urlau.
Iar mai jos, la club, o liniște de mormint.

competiția

Fragment de roman de Corneliu OMESCU

Romanul „Tîmîdul” al scriitorului Corneliu Omescu urmărește un episod din viața unui tînar care, în urma unor neînțelegeri, este considerat pe nedrept de către unii dintre tovarășii săi de muncă ca un inadapabil, un om neserios și laș. Deși citeva împrejurări care-i ofereau posibilitatea demonstrării adevăratelor sale calități sînt ratate, ca și în fragmentul de față, eroul cărții va afla în cele din urmă împlinirea posibilităților și năzuințele sale.

N-aveam poftă de mîncare, dar moșul mi-a
spus că trebuie neapărat să mîncăm totul pînă
la ultima fîmîritură. Și stătea lîngă mine ca un
cerber, cu ochii la paharul cu lapte. În timp ce
mîncam, mi-a sîșit că a uns pinza caiucului
meu cu niste ulei de balenă, pentru ca să nu se
împreuneze cu apă și să-și păstreze greutatea
constantă și să nu-și strice stabilitatea. Laptele
avea un gust de medicament, dar nu mi-am
bătut capul cu el. Moșul turula ca o morisică
stricată și trebuia să-i ascult referatul despre
caiacul meu, referat din care relesca că omul
mi-a verificat și cirna și sîrmele și a uns
pedalele — o verificare ca pentru un concurs
internațional. Lui nu-l venea să creadă că n-am
să câștig, de parcă nu m-ar cunoaște.

După ce am mîncat, moșul mi-a spus misterios
și confidențial că m-a călîtat o fată foarte dră-
gută.
Aha, mi-am zis eu, Pușa...
Moșul n-a vrut să-mi spună numele fetei, și
nici nu mă interesa. Fata, nu se știe de unde,
a aflat despre acest concurs esențial pentru
soarta mea și vrea să-mi vorbească după con-
curs. O să-mi tîna pumnii, o să-mi facă galerie.
Ba, să vezi cît tîne la mine, a cumpărat un
bucchet de flori pe care vrea să mi le lîmineze
personal, dacă voi câștiga. De vreme ce le-a
cumpărat, înseamnă că e sigură. Dar, fiindcă
fetele le plac misterele, secretele, surprizele, i-a
înterzis lui să-mi vorbească și despre flori.
„Vezi, băiete”, îmi spuse moșul, „dacă nu câștigi,
le arunc în apă și cu mine ai terminat”. I-am
spus că poate să le arunce în apă de pe acuma
și să-l lase dracu-l în pace.

Incepea să mă cuprîndă un fel de neastîmpăr
nepăcut și gustul de medicament al paharului
cu lapte îmi coclise gura. Moșul m-a sfătuit să
nu sprints de la start, ci să accelerez ștroc
treptat, neapărat treptat și să mă gîndesc tot
timpul la respirație.
Incepusem să am și draci, dar, curios, mă
simțeam din ce în ce mai hotărît și mușchii
apropie că-mi plezeau sub piele, umflați, gata
de luptă.
Cînd am auzit motorul papucului, am răsuflat
ușurat. L-am ajutat pe Sandu să acosteze. I-am
legat prînt de ponton și l-am cerut detaliu.
M-a privit piezis, mi-a spus că sînt trei balize
pe traseu. A treia e la stăvilă. Acolo trebuie
să întorc. Finisul e la vale, acolo, în dreptul
pontonului. Vică și Sturm sînt pe apă, fac în-
călzirea. Pot să cobor și eu. Peste zece minute
ne alinăm la start, aici, în fața pontonului.
Antrenorul mîrosea a benzînă și catran și pîrea
cam plictisit de toată povestea. Și-a dat încă
o dată cuvîntul de onoare că va pleca la selec-
ționarea pentru naționale cel ce câștigă astăzi. Și
a strîmbat din nas. „N-ai să fii tu. Ori ficatul,
ori spîina o să-ți facă figura înainte de stăvilă”.

tre bărcile aliniate ca niste rechini împăiați.
Mi-am luat caiucul de pe stativ, l-am ridicat
deasupra capului, cu brațele întinse, cum cere
eticheta. Spre surprinderea mea, era ușor ca
niciodată. Am coborît pe ponton și l-am lansat
în apă.
Antrenorul, cu stegulețul de start sub braț, îmi
aduse scaunul și padele. Cred că aveam o mie
de draci în obraz. Sandu, impresionat, mi-a
potrivit chiar el scaunul în carlingă. Mult nu-mi
lipsea să văd albastru și să-mi tremure picioa-
rele.
Sus, pe mal, se auzeau rîsete. Probabil, rî-
deau de persoana mea firavă. Probabil eu
sînt o jigodie de om slăbănog, crăcănat, o aschi-
modie cu cap mare și rotund de premlant sir-
gincios și bieț. Întodeauna am fost așa, dar
acum ei rîdeau de mine și asta mă scotea din
mîini. Mi-am jurat să fac o cură de îngrijire cu
toate medicamentele și vitaminele posibile, să
mă îngras, să fac o burtă, să devin cît de cît
împunător.
M-am ghemuit și m-am așezat în carlingă.
Lovită de curent, barca vibra ca o strună de
contrabas. Mi-am virît călcăiele în pedalele
cirmei și am înhățat padele cu mîna dreaptă.
„Halde, Murgu!” răci mi-o venea. „Să nu te lași.
Halde Murgu!”
Am întors capul și am ridicat privirea să-l
multumesc anonimului meu supporter. Cu așa
adversari, un singur drucher e ceva. Sturm era
de doi ani campion la seniori. Celălalt, puștii,
Vică sau Bică, dracu să-l ia, era campion la
juniori și din anul ăsta, aveam vîrstă de senior
și se tot lupta cu Sturm. Nimeni nu știe exact
care pe care îl poate lua — azi unul, mine altul,
nici unul nu se lăsa. Primul era stranic, dar și
puștii, un turbat. Lumea venise pentru ei, ca
să-i vadă. Și venise ca să ridă de un găgăuț
care îl provocase, ca un clown, ca un clown între
doi tigri.
Aba strigase omul meu „halde Murgu”, că
imediat răsuna un cor de fluierături și huldului.
I-ma venit să intru în pămînt, dar eram în
barcă.
„Nu te necăji!”, îmi spuse Sandu.
Și moș Hrean, răsărit și el lîngă noi, îmi
zîmbi: „Lasă că le arăți tu. Nu uita: stroc
treptat, să nu sprints dintr-o dată. Și respi-
rația”.

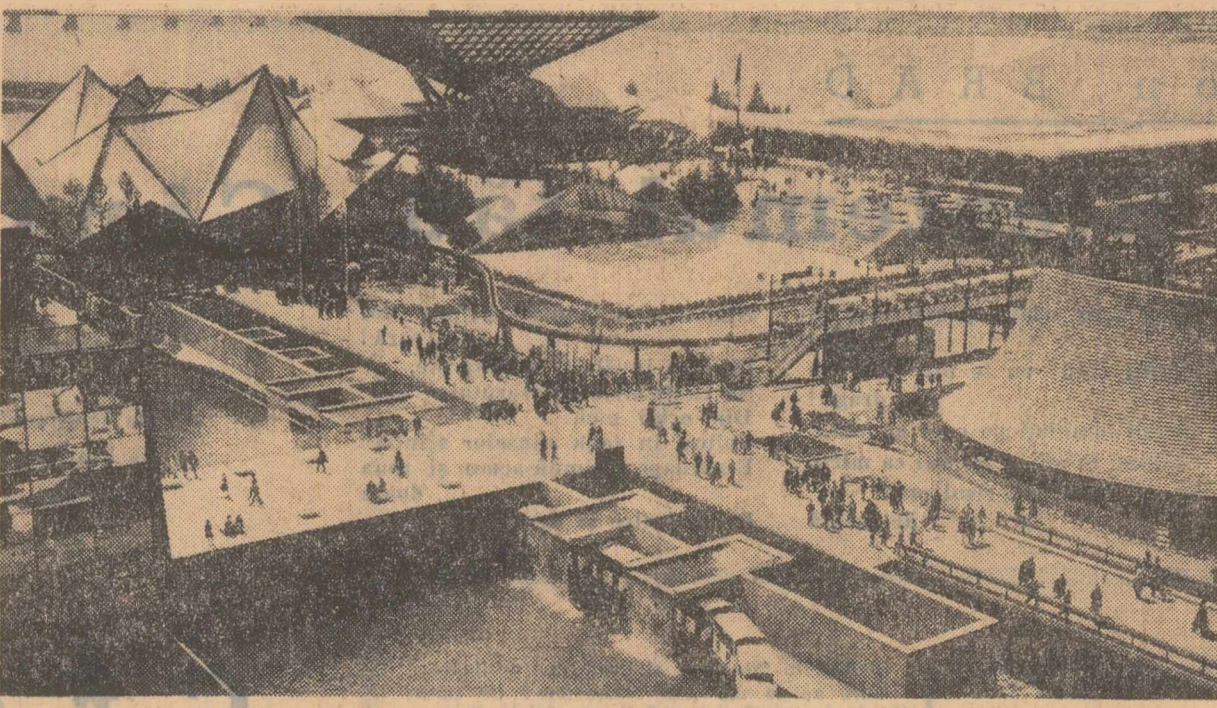
mult, ocară unul întreg oras, e prea mult. Ultima
zi? Să fie. Și o să fie frumos. Și visleam calm,
elegant, simultan cu tigrisorii mei. Nici nu mă
interesau. Fiecare cu barca sa. Eu voiam, astăzi,
să depășesc tot ceea ce hotul meu slăbănog
poate da. Și făcusem pace cu lumea și cu soarta
mea. Dacă-l bal, bal să fie.
Sînteam că iar turbez. Ce aveam? Ce mă
apucase iarăși? Pulsul o luase razna; în cap
— gălgîie; răsufierea, cu hopuri. „Ei drăcia dra-
cului!”, mi-am zis. „Frumoasă afacere!” Am răsu-
flut adînc... Am strănutat. „Ei drăcie!”, mi-am
zis și iar am răsuflut adînc, mai adînc... „Așa”,
mi-am zis. „Așa e bine. Atenție la tren. Pioneri,
respectați regulile de circulație... Respectați!...
Respectați!...”
Pe mal, Sandu, antrenorul, flutura steagul și
striga ceva. Nu știu ce. Nu-l mai auzeam. Nu
mă interesa.
Și, deodată, ca doi nebuni, vijîindu-și padelele
ca pe niste elici, tigrisorii zburară înainte, bă-
rcile glonți și ei turbați. Mamă, ce stroc. Numai
să-i tîna.

Mi-am adus aminte de moș Hrean. Ștroc treptat.
Startul calm. Accelerează treptat.
Un timp, au fost înălțarea mea, mult. Luaseră
avans și acum se luptau, gospodărește.
Îmi controlam respirația, numărăm „un-doi”
și acceleraam, acceleraam.
Auzeam huldului. Nu-mi păsa.
Dinspre strand a vijîit un măr putred și m-a
izbit în umăr ca o flească. „Nu te infuria, fii
calm, respiră egal, accelerează ușor, așa, așa...”
Și, încet-încet, am început să prind viteză.
Mișcările îmi mergeau ca niste automate și, la
un moment dat, mi-am zis că, dacă aș vrea să
mă opresc, n-ăs putea. De parcă țineam o vir-
telniță în mîini și vîrtelnița mi le juca. Mamă,
și ce putere aveam! În viața mea n-avusesem
atîta dinamită și otel în brațe. Padele-morisică,
barca-săgeată.
Mă apropiam de tigrisori și, spre surpriza mea,
mi-am dat seama că eu am un stroc mai turbat.
Asta-i culmea! Cum naiba? Uite ce leu eram și
nu stiam! Oare n-am să dau chix? Deocam-
dată merge. Dacă n-oi mai putea, vedem noi.
Și așa, azi e ultima zi din viața mea. Dar îmi
mergeau mișcările ca o morisică de necrezut.

Omul a spîlîtat chluveța și pe urmă m-am
dus în vestiar. M-am șters, am îmbrăcat costu-
mul de tergal alb și o cămașă de mătase roșie, la
care țineam foarte mult. Oricum, tot ceea ce
mai pot face este să mă duc la Pușa, să-i mul-
tumesc pentru flori și, toată viața mea să nu
mă mai gîndesc la victoria de azi. Zece ani
m-am pregătit pentru ea și, acum, potîm, a
leșit ce a leșit.
Chibitilor care au venit să mă felicite le-am
răspuns cu injurături și ei n-au protestat fiindcă
le împunea grozav cursa mea.
Moșul mi-a adus iaurtul și mi-a prins grozav
de bine.
Pe urmă mi-am pus cravata argintie, pantofii
albi și m-am pieptănat. Din oglindă mă privea
un oarecare Aurel Murgu, rotund la față, fără
barbă, pe care mi se părea că-l cunosc de
mult, dar care, de cînd nu l-am văzut, s-a
schimbat grozav. Are un cap rotund și aeo-
dinamic de premlant și ochii, încercănați, i-au
cam înfundat în orbite.
Cînd am leșit din vestiar, în hangar, puștii
își așeza barca pe stativ. M-a felicitat din toată
inima. I-am spus că e un băiat de treabă și că
eu nu vreau să fac sport de performanță, așa
că am să vorbesc cu Sandu să-l trimiță pe el,
în locul meu, la selecționare. Puștii a zis că
sînt spiritual, foarte spiritual. Era cît pe-aci să-i
spun cum am câștigat eu partida, dar mi-am
mușcat limba la timp și am leșit la soare.

Pușa nu era nicăieri și, dintre cel care m-au
felicitat nimeni habar n-avea de ea. Nici n-o
văzuseră. Oare florile astea sînt de la Suzi? S-ar
putea. Pușa, după cîte o stiu eu, nu te lărtă cu
una cu două. Dar nici Suzi nu era nicăieri. Am
plecat din club cătrîntî foc.

Cu prilejul participării la cel de-al II-lea Congres internațional de neuro-oftalmologie și neuro-genetică al Federației Mondiale de Neurologie...

Linii îndrăznețe ale arhitecturii pavilioanelor expoziției creează iluzia unui oraș al viitorului.

IMENSĂ PIRAMIDĂ A SECOLULUI XX

Cadrul expoziției este reprezentat de un grup de insule așezate în mijlocul fluviului Saint-Laurent. De pe podul Jacques Cartier, vizitatorii au o privire de ansamblu impresionantă...

„Pămîntul oamenilor”

Prof. dr. docent PETRE VANCEA membru corespondent al Academiei

Material cu care s-ar fi putut construi cea mai mare piramidă din Egiptul antic. Avind ca temă „Pămîntul oamenilor” întregă expoziția este centrată pe ideea de a pune în valoare omul și operele sale creatoare...

și a altor funcții fiziologice. În contact cu aceste echipe, vizitatorul ia în mod nemijlocit cunoștință de vastitatea naturii...

mediere a unora din neajunsurile create de aceste probleme. Biosfera și cerul, mișcările pămîntului și ale celorlalte planete cunoscută și mai ales soarele fac obiectul unui studiu special...

Este impresionantă lupta pe care o-mul, de la vîrsta cavernelor pînă la electronica modernă, a dus-o contra foamei, făcînd agricultura, domesticind animale, fiind în continuu preocupat de a-și ameliora metodele de lucru...

CITEVA DIN PAVILIOANELE NAȚIONALE

De-a lungul și de-a latul celor trei insule — Cité du Havre, Insula Sainte-Hélène și Notre-Dame — se poate face un adevărat incursiune în folosul omului...

IMPRESII DE LA EXPOZIȚIA UNIVERSALĂ DE LA MONTREAL

cu viața la suprafața pămîntului și termină cu navigația cosmică, explorarea adîncimii oceanelor ori a grotelor. Dacă se pierd din vedere aceste obiective, toate realizările științifice nu folosesc la nimic...

inceputul acestui secol universul constituit din materie și energie era considerat ceva misterios. Astăzi, materia și energia sînt socotite ca fiind unul și același lucru.

„OMUL PRODUCĂTOR”

În pavilionul „Omul producător”, aflat pe insula Notre-Dame sînt expuse trei probleme: resursele omului, progresul, omul conducător. Prin tablouri, machete, expuneri audio-vizuale se arată eforturile...

În mod ingenios tema „Omul conducător” pleacă de la ideea că „omul trebuie să dirijeze lumea”. În folosul umanității, organizatorii pavilionului arată — prin imagini, diagrame, tablouri, filme — schituri complete, ochilor vizitatorilor li se înfățișează realizări definitive...

„OMUL ȘI SĂNĂTATEA”

Ca medic, așteptă mi-a fost reținută în mod deosebit de pavilionul „Omul și sănătatea”. Avînd o formă exagonală, acest pavilion în formă de parcadă cuprinde 5 săli, fiecare destinată pentru a prezenta problemele cele mai importante privind sănătatea fizică și mintală a pămîntenilor.

„OMUL, PLANETA ȘI SPAȚIUL COSMIC”

Problemei „Omul, planeta și spațiul” îi este rezervat un pavilion care poate fi socotit ca unul dintre cele mai ambițioase și mai fascinante. O emisferă materializează concepția actuală a interiorului globului pămîntesc.

acestor țări. Îmi este imposibil să a-răd acți tot ce am văzut și observat în aceste pavilioane, așa că voi alege numai cîteva dintre ele fără vreo ordine anume.

Pavilionul Belgiei este astfel construit că în orice loc te-ai răsi în interiorul său, vezi tot ce se găsește într-insul, expozate care ilustrează artele frumoase, bogățiile naturale, progresul social și științific în Belgia. În pavilionul Elveției, industria cosmică este ilustrată printr-o centrală orară electronică, al cărei creier este un orologiu atomic cu ce-sium de o precizie care merge pînă la o milionime de secundă pe zi.

Frasta se prezintă la Expo-67 cu un pavilion cuprinzînd opt nivele de expozate. Tema pavilionului francez este: tradiție și invenție în genul francez. La parter, atrage atenția expoziția „Orasul Paris în anul 2000”;

TRASEUL URGIEI

Abundă veștile despre urmările catastrofei abătută asupra pămîntului mexican, munștele zărilor o numesc „urgia secolului”, fiindcă din anul 1900 nu s-a mai petrecut ceva atît de grav în undățile acoperă mai mult de jumătate din teritoriul țării.

Abundă veștile despre urmările catastrofei abătută asupra pămîntului mexican, munștele zărilor o numesc „urgia secolului”, fiindcă din anul 1900 nu s-a mai petrecut ceva atît de grav în undățile acoperă mai mult de jumătate din teritoriul țării.

Abundă veștile despre urmările catastrofei abătută asupra pămîntului mexican, munștele zărilor o numesc „urgia secolului”, fiindcă din anul 1900 nu s-a mai petrecut ceva atît de grav în undățile acoperă mai mult de jumătate din teritoriul țării.

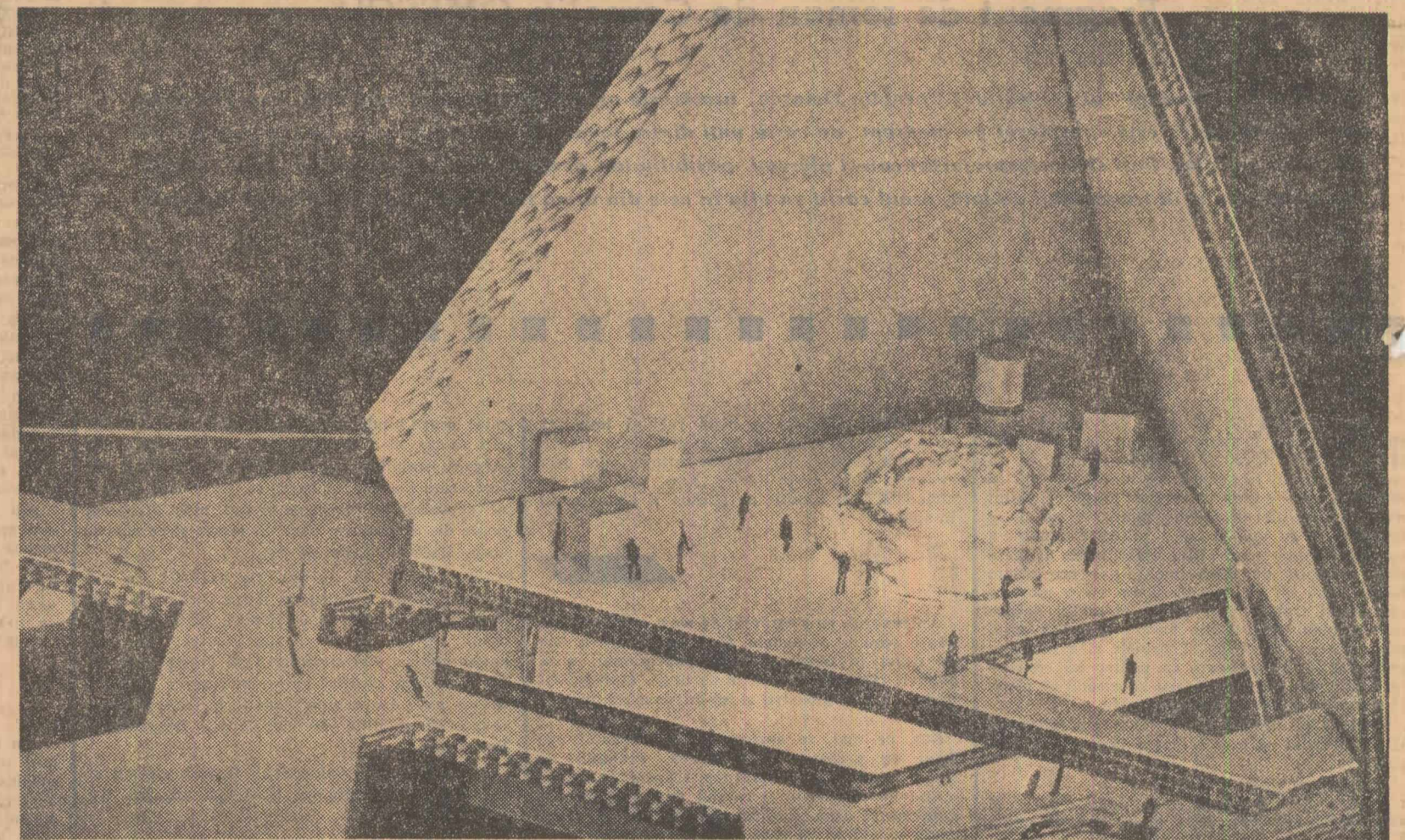
Abundă veștile despre urmările catastrofei abătută asupra pămîntului mexican, munștele zărilor o numesc „urgia secolului”, fiindcă din anul 1900 nu s-a mai petrecut ceva atît de grav în undățile acoperă mai mult de jumătate din teritoriul țării.

Reportaj de Vasile OROS

zboară zi și noapte cînd sinistrării spre locuri de refugiu, ori transportînd pentru a hrani și medicamente. Unitățile militare și detașamente de voluntari civili sînt mobilizate la reconstruirea podurilor, a cablurilor electrice pentru a restabili legăturile între diverse localități...

tavo Diaz Ordaz, a declarat că probabil va fi obligat să instituie un impozit special pentru a putea face față atît operației actuale de ajutorare a sinistrării, cît și eliminării distrugerilor. Ultimele știri informează că furtia apelor atinge cu forță crescînd și regiuni din sudul Mexicului.

Ca și cum calamitățile naturale și-ar fi dat întîlnire acum pe aceste meridiane, din Venezuela se anunță trei cutremure de pămînt înregistre în statul Lara, în apropiere de Caracas. Indicii de preparare pentru un „festival seismic” sînt semnalate toată ziua de coastă a statului Chile, unde în urmă cu cîteva ani au avut loc cele mai puternice cutremure din întreaga istorie a țării.

În secția „Omul în fața Universului”, vizitatorii marii expoziții au posibilitatea să pătrundă în celula corpului omeneș, reconstituită într-o machetă care o înfățișează mărîtă de aproape un milion de ori

Am lăsat în mod intenționat la urmă pavilionul Canadei. Dominat de o imensă piramidă răsturnată numită „Katinavic”, cuvînt care în limba eschimosilor înseamnă „loc de întîlnire”, el vrea să simbolizeze că de la 23 aprilie 1967 Montreal-ul a devenit într-adevăr locul de întîlnire al milioaneilor de vizitatori veniți din toate colțurile lumii.

Am lăsat în mod intenționat la urmă pavilionul Canadei. Dominat de o imensă piramidă răsturnată numită „Katinavic”, cuvînt care în limba eschimosilor înseamnă „loc de întîlnire”, el vrea să simbolizeze că de la 23 aprilie 1967 Montreal-ul a devenit într-adevăr locul de întîlnire al milioaneilor de vizitatori veniți din toate colțurile lumii.

Am lăsat în mod intenționat la urmă pavilionul Canadei. Dominat de o imensă piramidă răsturnată numită „Katinavic”, cuvînt care în limba eschimosilor înseamnă „loc de întîlnire”, el vrea să simbolizeze că de la 23 aprilie 1967 Montreal-ul a devenit într-adevăr locul de întîlnire al milioaneilor de vizitatori veniți din toate colțurile lumii.

Am lăsat în mod intenționat la urmă pavilionul Canadei. Dominat de o imensă piramidă răsturnată numită „Katinavic”, cuvînt care în limba eschimosilor înseamnă „loc de întîlnire”, el vrea să simbolizeze că de la 23 aprilie 1967 Montreal-ul a devenit într-adevăr locul de întîlnire al milioaneilor de vizitatori veniți din toate colțurile lumii.

Ședința festivă a Consiliului General A.R.L.U.S.

(Urmare din pag. 1)

În continuare, Ion Moraru a prezentat planul de măsuri al Consiliului General A.R.L.U.S. în vederea sărbătoririi semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Planul de măsuri, adoptat de Consiliul General, prevede organizarea de simpoziioane, conferințe, prezentări de filme și spectacole teatrale, expoziții, schimburi de delegații culturale. Un loc important îl ocupă manifestările în cadrul „Zilelor culturii sovietice”.

A luat apoi cuvîntul A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice. După ce a vorbit despre realizările Uniunii Sovietice în cei 50 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, ambasadorul Uniunii Sovietice a evocat tradițiile prieteniei dintre popoarele sovietic și român. Vorbitorul a subliniat că manifestările ce vor avea loc în România în întîmpinarea semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie vor contribui la adîncirea prieteniei frățești dintre popoarele Uniunii Sovietice și României.

În cadrul ședinței festive au mai luat cuvîntul acad. Haliuca Ripan, Tudor Moise, muncitor la Uzinele „23 August”, acad. Vasile Mirza, Ion Savu, secretar al Comitetului orașene București al P.C.R., Nicolae Hudițeanu, Erou al Națiunii Socialiste, președintele cooperativei agricole de producție din comuna Comana, regiunea Dobrogea.

Vorbitorii au împărtășit impresii din vizitele făcute în Uniunea Sovietică, au relevat interesul cu care oamenii muncii din patria noastră urmăresc succesele popoarelor sovietice. În construirea comunismului și participă la manifestările ce au loc în aceste zile în țară, în întîmpinarea semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

În continuarea ședinței festive, Consiliul General A.R.L.U.S. a ales ca președinte al onoare al A.R.L.U.S. pe acad. C. I. Parhon. În funcția de președinte al Consiliului General A.R.L.U.S. a fost ales prof. Mihail Roșianu.

(Agerpres)

Manifestări consacrate semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Cu ocazia turneului întreprins în țara noastră de colectivul Teatrului Academic gruzin de stat „Sota Rustaveli”, în cadrul „Zilelor culturii sovietice”, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, A. V. Basov, a oferit vineri seara un concert. Au participat Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Petre Constantin-Iași, vicepreședinte al A.R.L.U.S., Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, oameni de artă și cultură. Colectivul s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Colectivul Teatrului Academic Gruzin de Stat „Sota Rustaveli” a prezentat vineri seara, în sala Comedia a Teatrului Național „I. L. Caragiale”, ultimul său spectacol în Capitală cu o selecție din piese aflate în repertoriul său curent, intitulată „11 scene”. Artiștii gruzini au interpretat fragmente din opere ale dramaturgiei universale și gruzine, printre ele a figurat și o scenă din „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale. La spectacol a asistat Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Virgil

La cantonul 462

(Urmare din pag. 1)

bine să le dăm exemple din lumea lor. De aceea am și publicat fapta, prin ce însăși educativă, a Mariei Selejan.

Ieri am avut prilejul s-o cunoaștem pe copila aceasta, frumoasă și plină de sănătate. A venit în Capitală. Este eroina de la cantonul 462 — și-i doar un copil! Începe pe toți trei — țara, tatăl ei și pichele — în cabinetul ministrului cămarer jure în prezenta colectivului de conducere al ministerului. Ea poartă o rochiță simplă din stambă roșie. Rîde, ca în fotografia pe care o publicăm în pagina I. Nu și da seama presei de însemnătate momentului care, detur-gur, îi va lăsa o amintire neagră. Dacă ar vedea, miine, o sînd ruptă, tot așa ar alerga într-un suflet la canton. În schimb, fata — tata este pierdut realitate. Când fata lui, Maria din Vinu, dă mîna cu înaltul demnitar, cantonierului i se umezește ochii.

Intrevederea a durat trei sferturi de ceas. Ieri dimineața, conducerea ministerului a acordat Mariei Selejan, fiică de cefeșist, un premiu excepțional, iar tatălui său, Ion Selejan, și pichelelor Ioan Costea — însigna „Pentru merit cefeșist” (decernată pentru merite deosebite în activitate și în special, pentru merite în siguranța circulației) și premii în

(Agerpres)

PLECAREA TOVARĂȘULUI LELIO BASSO, PREȘEDINTELE P.S.I.U.P.

Vineri dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie, tovarășul Lelio Basso, președintele Partidului Socialist Italian al Unității Proletare (P.S.I.U.P.), care a făcut o vizită în țara noastră la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost salutat de

tovarășii Manea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., Andrei Ștefan, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., de activități de partid.

(Agerpres)

Incheierea vizitei delegației parlamentare italiene

Delegația parlamentară italiană, condusă de senatorul Giuseppe Maria Sibille, președintele Grupului parlamentar Italia-România, care, la invitația Grupului național român al Uniunii interparlamentare, a făcut o vizită în țara noastră, a părăsit Capitala vineri dimineața.

Delegația a fost primită de senatorii Pietro Vergani, Ugo Bonafini, deputații Gerardo Bianchi, Walter Alini și Costantino Costantini, secretarul delegației.

Pe aeroportul Băneasa, parlamentarii italieni au fost conduși de Traian Ionașcu, vicepreședinte al Grupului național român al Uniunii interparlamentare, președintele Comisiei juridice a Marii Adunări Naționale, de deputații și funcționari superiori din Marele Adunare Națională și Ministerul Afacerilor Externe.

A fost prezent înscărunțat cu afaceri ad-interim al Italiei la București, Pasquale Baldocci.

Înainte de plecare, senatorul Giuseppe Maria Sibille a făcut următoarea declarație pentru Agenția „Agerpres”: Reviz pentru a doua oară frumoasa țară; prima dată am fost în România cu zece ani în urmă, cu prilejul sărbătoririi a 2000 de ani de la nașterea marelui poet latin — Ovidiu.

În acest deceniu al obținut progresul remarcabil al țării noastre. La uzina din Erșav am remarcat progresele înregistrate alt pe linia

diversificării ei și a ridicării performanțelor tractoarelor românești — lucru oglindit de altele de exportul lor în numeroase țări ale lumii. Vorbind despre succesele dv. în domeniul economic, nu pot să nu menționez și realizările obținute prin creșterea și dezvoltarea unei moderne industrii chimice, în valorificarea bogățiilor naturale ale țării — țitei, gaze etc. Am putut să mă conving de acest lucru cu ocazia vizitei pe care am făcut-o în întreprinderile marelui complex petrochimic din orașul Georgehe Gheorghiu-Dej și Boraști.

Mama mi-a apărut de nerecunoscut, vechiului hotel unde am fost cazat în urmă cu zece ani l-au luat locurile altele, moderne, confortabile, oaspetele Constant și Erșav s-au dezvoltat de asemenea foarte mult. Noile cartiere ridicate aici, cu complexele lor comerciale, cinematografe și școli, constituie adevărate orașe.

Referindu-se la colaborarea dintre parlamentarii italieni și români, senatorul Giuseppe Maria Sibille a spus: „Relațiile noastre au o vechie tradiție și sînt în continuă dezvoltare. Convorbirile avute cu colegii parlamentari români în timpul actualii vizite au fost deosebit de rodnice și utile, ele au confirmat încă o dată dorința guvernului și popoarelor noastre de a lupta pentru menținerea și consolidarea păcii în întreaga lume. După părerea mea, a spus în încheiere senatorul italian, schimbările delegațiilor parlamentare constituie una din căile sigure pentru consolidarea păcii și securității în întreaga Europă”.

(Agerpres)

ÎN „ORAȘUL ALB” DE PE DUNĂRE

„Nouă, localnicilor, lucrurile ni se par firești. Vizitatorii Bratislavei, însă, care au ocazia să se întoarcă aici după o anumită perioadă, transformările petrecute într-o timp în orașul nostru le apar surprinzătoare”. Aceste cuvinte mi le adresa anul trecut la despărțire, pe aeroportul din Bratislava, unul din colegii de breaslă care mă însoțise într-o vizită prin capitala Slovaciei. De adevărul lor acesm să mă conving recent.

Reîntîlnirea cu „Orașul alb” de pe Dunăre, cum este adesea denumită Bratislava, mi-a oferit imagini clare de la început — aș spune din strălucire — pe locul șantierelor de anul trecut au apărut locuințe, cartiere întregi de locuințe noi și moderne. Schelele care împresimtau numeroase clădiri în construcții au fost coborîte, dînd la iveală monumente istorice restaurate sau edificii cu diferite destinații social-culturale.

Capitala Slovaciei este un oraș în care trecutul și prezentul urbanistic se îmbină armonios. Dar nouă prevalează în toate domeniile. Bratislava zilelor noastre este, înainte de toate, un puternic centru industrial al Cehoslovaciei. Prioit de înălțime, orașul apare literalmente înconjurat de o mulțime de întreprinderi industriale. În ultimii ani, el a devenit un important centru al industriei chimice. Resursele naturale din preajmă au favorizat dezvoltarea a acestei ramuri într-un ritm deosebit de rapid. Combinatul „Slovaft”, Uzinele „Ch. Dimitrov”, întreprin-

derile „Matador”, „Gumon” — iată doar câteva dintre cele mai importante obiective ale chimiei cehoslovace care s-au construit sau modernizat în ultimii ani în imediata apropiere a Bratislavei.

„Bratislava este doar unul din centrele industriei chimice cehoslovace și nu singurul din Slovacia — ne spune inginerul Pavel Turner. Combinate chimice cum sînt cele de la Sala, Puhoc, Humene, Strazske, Hencovce, Novaky și multe

are repercutuni favorabile asupra dezvoltării altor ramuri ale economiei naționale ca, de pildă, agricultura, industria textilă, industria materialelor de construcții etc. De aceea, cel de-al patrulea cincinal al Cehoslovaciei prevede creșterea volumului producției chimice cu 65-70 la sută față de anul 1965. În Slovacia procentul de creștere va fi dublu față de 1965.

— Accentul deosebit care se pune pe dezvoltarea chimiei în Slovacia — spune

tru construirea altora noi. Spicuesc din cele notate fugitiv pe parcurs.

„Combinatul „Slovaft” se află în faza de extindere, adăugîndu-se noi capacități de producție... Uzina „Matador” va trece la producția de curele trapezoidale, pentru care își pregătește noi cadre de specialiști... La combinatul „Ch. Dimitrov” se construiește o nouă secție pentru producția de fibre din polipropilen cu rezistență mare și care vor fi folosite la îmbrăcăminte specială, covoare, țesături decorative. Pe insula Zitny, lângă Samorin, într-un raion agricol, vor începe în curînd lucrările de construcție a unui mare combinat chimic pentru producția de mase plastice și fibre sintetice.

La combinatul chimic din Starovo lucrările de construcție înaintază în ritm rapid... O contribuție de seamă în proiectarea noilor obiective ale chimiei din Slovacia, ca și în diversificarea și îmbunătățirea producției în uzinele existente o aduc institutele de cercetări în domeniul industriei chimice din Bratislava, Novaky și Solt, precum și activitatea de cercetare desfășurată pe lîngă fiecare mare combinat... Așadar Bratislava, capitala Slovaciei, cunoscută prin frumusețea ei, prin tradițiile culturale și revoluționare, și-a cîștigat în ultimii ani prin realizările sale în industria chimică, un nou renume. Renume de care oamenii muncii slovaci își amintesc cu mîndrie și cu dorința manifestată de a-l spori.

(Agerpres)

DE LA CORESPONDENTUL NOSTRU LA PRAGA, EUGEN IONESCU

alte stau măturie dezvoltării pe care a cunoscut-o în Slovacia în anii de după război această modernă ramură industrială. Așază, ponderea industriei chimice slovace în cadrul întregii industrii chimice cehoslovace este de aproape 40 la sută.

Creșterea în ritm susținut a industriei chimice este una din sarcinile de bază ale actualului plan cincinal al Cehoslovaciei. Din datele oficiale privind dezvoltarea economiei naționale în primul semestru al anului de față reiese că o creștere a volumului global al producției industriale de 5,5 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut, industria chimică a înregistrat un spor de 8,4 la sută. Desigur, existența unei industrii chimice dezvoltate

inginerul Turner — se bazează pe o serie de factori favorabili. Ai apă, ai chimie — se spune în lumea științelor, și din acest punct de vedere Slovacia nu se poate plînge. Natura a înzestrat-o cu numeroase cursuri de apă. Un alt factor propice este existența forței de muncă necesare unor întreprinderi chimice moderne. Tot aici s-ar mai putea adăuga bogățiile zăcămintelor de sare existente în subsolul slovac. În plus, o serie de întreprinderi ale industriei chimice își bazează producția pe prelucrarea lemnului existent din belșug în pădurile Slovaciei. Cătreierind meștegurile slovace am constat o preocupare permanentă pentru modernizarea și extinderea actualilor obiective ale industriei chimice, ca și pen-

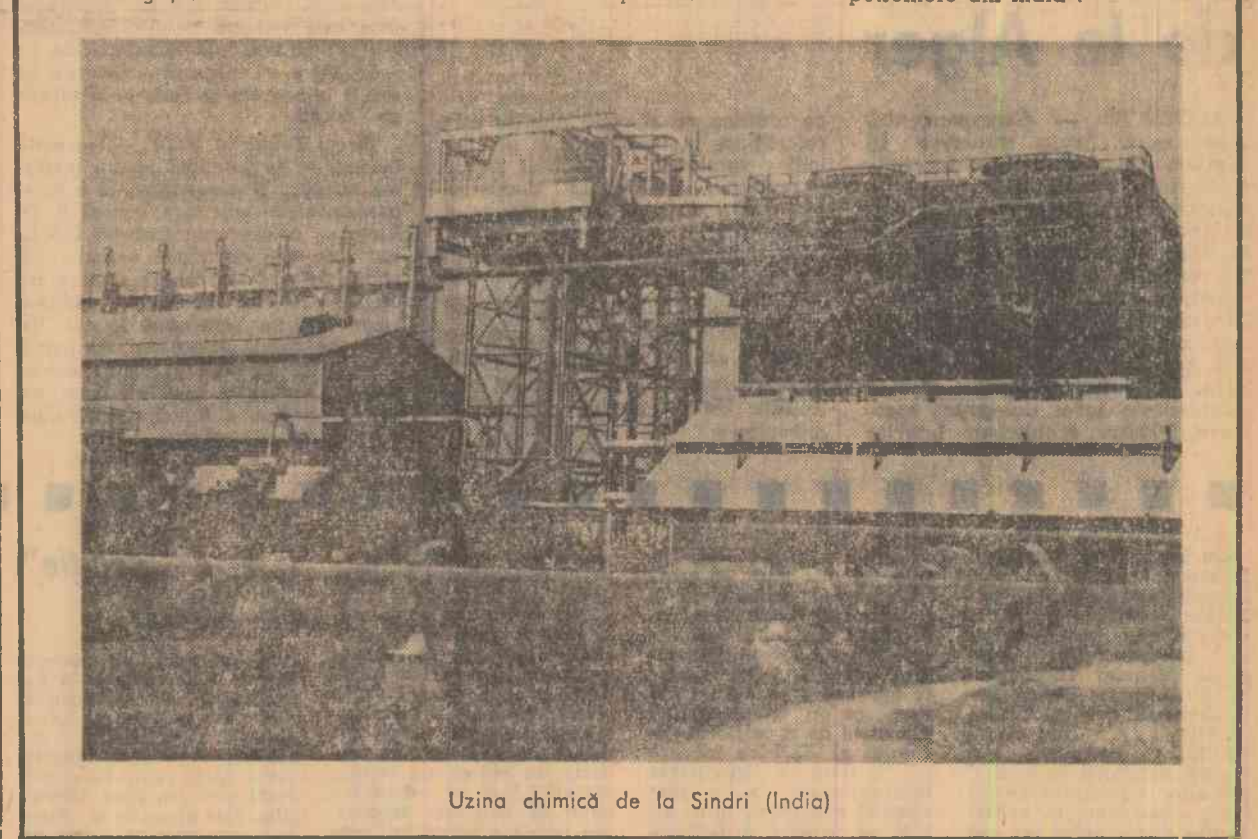
De la Gauhati la Haldia

(Urmare din pag. 1)

diano-române în domeniul petrolului. Domnia ca o coordonată și de data aceasta întreaga activitate a părții indiene la tratative. Rugîndu-l să facă o apreciere asupra acordului încheiat și a perspectivei de cooperare economică româno-indiană, domnul Nayak a declarat: „Sînt bucuros să constat că discuțiile noastre cu delegația română au fost

foarte fructuoase. Ca unul care am participat și la tratativele privitoare la rafinăria de la Gauhati, am avut motive să sper că împreună cu partea română se vor realiza și alte obiective industriale și sînt fericit să constat că acest nou proiect, rafinăria de la Haldia, va fi realizat prin colaborarea cu România, țară cu vastă experiență în acest domeniu. Nutrec speranța că vom realiza împreună cu Româ-

nia și alte obiective industriale, cum ar fi instalarea de uzini lubrifiante de la Cochîn și instalații pentru îngrășăminte chimice. Cred că vom putea lărgi colaborarea în domeniul industriei chimice, domeniu în care, după cum sîntem informați, România a obținut mari realizări în ultimii zece ani. Sîntem foarte mulțumit de felul cum cu contribuții specialiști români la valorificarea resurselor petrolifere din India”.

Uzina chimică de la Sindri (India)

SPORT

SAH

F. Gheorghiu pe locul VI

Marii maeștri Bent Larsen (Danemarca) și Klaus Darga (R. F. a Germaniei) s-au clasat pe primul loc, la egalitate de puncte — 6 — în turneul internațional de șah de la Winnipeg (Canada). Marele maestru român Florin Gheorghiu, neînving pînă în ultima rundă, a pierdut cu piesele negre la Larsen, ocupînd în final locul al șaselea cu 4,5 puncte. Toate celelalte partide din ultima rundă s-au încheiat la egalitate: Yanofski—Kagan; Benko—Szabo; Darga—Spasski și Keres—Matanovic. Iată clasamentul final: Larsen, Darga 6 puncte; Keres, Spasski 5,5 puncte; Benko 5 puncte; Gheorghiu, Szabo 4,5 puncte; Matanovic 4 puncte; Yanofski 3,5 puncte; Kagan 0,5 puncte.

BASCHE

Alin Savu în selecționata Europei

La festivalul baschetbalistic ce se va desfășura între 1-3 noiembrie la Anvers participă echipele masculine Real Madrid, B. C. Malines și o selecționată a Europei. Din totul selecționat, sîcîntut recent de federația internațională de baschet, face parte și jucătorul român Alin Savu, împreună cu Zidek, Zednick, Rutzicka (Cehoslovacia), Trondzcos (Grecia), Masini (Italia), Gilles (Franța), Trams, Wichowski (Polonia), Nytrösi (Ungaria), Basin și Daneu (Iugoslavia). Selecționarea a avut drept criteriu comportarea respectivelor jucători în meciurile ultime editii a „Cupei campionilor europeni”.

Campionate, competiții

Programul ultimelor zile din acest săptămînă cuprinde întreceri atractive din diferite sporturi.

ETAPA A IX-A LA FOTBAL. Miine se joacă în orașul de etapă completă, campionatul divizionii A. La București, în cupaj pe stadionul „23 August”, se dispută meciurile Progresul—Universitatea Cluj (ora 13.30) și Rapid—Dinamo Bascu (ora 15.15). Celelalte cinci partide vor avea loc la Arad (U.T.A.—F.C. Argeșul), Petroșeni (Jiul—Steaua), Ploiești (Petroliul—A.S.A. Tirgu Mures), Constanța (Farul—Dinamo București) și Craiova (Universitatea—Steagul roșu).

ROMÂNIA—U.R.S.S. LA VOLLEI FEMININ. Astăzi, în sala „Tractorul” din Brașov, echipele reprezentative de volei feminin ale României și Uniunii Sovietice sînt în cursul acestei săptămîni. Ambele formații, se știe, se pregătesc în vederea apropiatelor campionate europene din Turcia. În primele două partide (disputate marți și

joi), voleibaliste sovietice au cîștigat cu scorul de 3-0.

STEUAU—DINAMO, DERBIUL CAMPIONATULUI DE TENIS PE ECHEPE. Tenisurile Progresul gînduiesc astăzi (de la ora 14.30) și miine (de la 8.30 și la 14.30) partidele meciului Steaua—Dinamo, veritabil derbi al campionatului republican de tenis pe echipe. Dinamoviștii se vor prezenta însă cu un serios handicap: cel mai valoros jucător al formației, maestrul emerit al sportului Ion Tiriac va absenta, fiind indisponibil din motive de sănătate.

ȘASE MECIURI DIVIZIONARE DE RUGBI. Echipele buciarestene joacă în Capitală — astăzi (ora 15.30) pe terenul central din Parcul Copilului: Grivița roșie—Rapid și miine Dinamo — Progresul, Gloria — Steaua (cupaj, de la ora 10, pe stadionul Gloria). Celelalte întîlniri se desfășoară miine: Sîntia Petroșeni—Farul Constanța, Politehnica Iași—Rulmentul Brlad, Precizia Săcele—Agronomia Cluj.

Fotbalul peste hotare

Desfășurat la Saragosa, meciul retur Real Saragosa—D.O.S. Utrecht, contînd pentru „Cupa orașelor tirguri” la fotbal, a revenit gazdelor cu scorul de 3-1 (2-1). În primul joc victoria revenise echipei olandeze cu 3-2, astfel că Real Saragosa, cu un golaveraj total de 5-4, s-a calificat pentru turul următor.

bal, formația locală N.A.C. Breda a întrecut cu 1-0 echipa Floriana La Valetta din Malta. Învingători și în primul joc (2-1), fotbalștii olandezi s-au calificat în turul următor.

La Asuncion, într-un meci amical de fotbal, selecționata Paraguaiului și Argentinei au terminat nedecis: 1-1 (0-1).

LOTO

DIN 13 OCTOMBRIE 1967

13 52 17 27 75 18 53 77 2 82 66 86
Fond de premii: 977.292 lei, din care 81.251 lei report categoria I. Tragerea următoare va avea loc vineri, 20 octombrie a.c., la București.

Telegrame externe

Mitingul prieteniei cehoslovaco-ungare

CUVÎNTĂRILE LUI A. NOVOTNY ȘI J. KÁDÁR

PRAGA 13 (Agerpres). — Lufnd cuvîntul la mitingul prieteniei cehoslovaco-ungare, care a avut loc la Uzinele „CKD Tatra Smichov” din Praga, A. Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele R. S. Cehoslovace, a subliniat că relațiile dintre cele două țări se caracterizează prin bună vecinătate și colaborare reciprocă. Legăturile economice dintre cele două țări s-au dezvoltat în ultimii ani într-un ritm rapid. Se înfăptuiește treptat și colaborarea în domeniul dezvoltării științei și culturii. Tratativele care au avut loc la Praga au confirmat comunitatea de țeluri ale Ungariei și Cehoslovaciei care năzuiesc spre dezvoltarea și adîncirea colaborării lor în toate domeniile.

János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., a declarat că relațiile ungaro-cehoslovace sînt caracteristice relațiilor prietenești existente între două țări socialiste. Vorbitorul a subliniat importanța relațiilor economice dintre cele două țări care se concretizează nu numai în schimburile de mărfuri, ci și în forme mai înalte de cooperare și colaborare industrială. Referindu-se la situația internațională, vorbitorul a condamnat agresiunea S.U.A. împotriva poporului vietnamez, și-a exprimat solidaritatea cu poporul grec în lupta sa împotriva dictaturii militare și a cerut eliberarea patrioților greci deținuți în închisori. János Kádár a subliniat interesul deosebit al R. P. Ungare față de consolidarea securității în Europa.

Congresul Uniunii Centrale a Cooperativelor din R. P. Bulgaria

SOFIA 13 (Agerpres). — Agenția B.T.A. anunță că în zilele de 12 și 13 octombrie, la Sofia s-au desfășurat lucrările celui de-al 6-lea congres al Uniunii Centrale a Cooperativelor din R. P. Bulgaria, în care au participat numeroși delegați, precum și reprezentanți din diferite țări. Din România, la Congres a participat o delegație alcătuită din Francisc Tapos, vicepre-

ședinte al Centrocoop, și Constantin Dumitrescu, membru în Comitetul Executiv al Centrocoop, președintele Uniunii regionale a cooperativelor de consum Dobrogea. Participanții la congres au adoptat în unanimitate o hotărîre cu privire la unificarea Uniunii Centrale a Cooperativelor cu Uniunea Gospodăriilor agricole cooperative de muncă.

ÎNCHEIEREA PLENAREI C. C. AL P. C. DIN CHILE

SANTIAGO DE CHILE 13 (Agerpres). — La Santiago de Chile au luat sfîrșit lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist din Chile. Au fost dezbătute probleme legate de situația economică și politică din țară. Plenara s-a pronunțat pentru înfăptuirea unor reforme radicale în întreaga țară, cum ar fi în problema agrară, monetară și pentru revizuirea impozitelor. Plenara a adresat un apel tuturor forțelor democratice din Chile pentru a se uni împotriva reacțiilor interne și pentru înlăturarea imixtiunilor de orice natură din afară.

viata internațională

O. N. U. Dezbaterele de politică generală

NEW YORK 13. — Trimisul special Agerpres, R. Căpălescu, transmite: Vineri dimineață, în penultima ședință a dezbaterilor de politică generală, au luat cuvântul șefii de delegații ai Ruandei, Siriei, Laosului și Australiei.

Celestin Kabanda (Ruanda) s-a referit la probleme ale continentului african și a cerut încetarea sprijinului pe care anumite țări au acordat în trecut R.S.A. și Rhodesia de sud. Folosirea mercenarilor constituie un pericol pentru statele Africii, a spus vorbitorul, precizând că în unele țări trebuie să invite membrii să adopte legislații care să interzică recrutarea de mercenari pe teritoriile lor.

Expunând pe larg punctul de vedere al Republicii Arabe Siria asupra situației din Orientul Mijlociu, **Assa Khandji**, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe, a declarat că rolul principal în căutarea unor soluții pașnice trebuie să revină Națiunilor Unite. El și-a manifestat solidaritatea cu

lupta eroică a poporului vietnamez, condamnăm agresiunea americană. „Persistând în actuala sa politică, a spus vorbitorul, guvernul S.U.A. nesocotește opinia publică internațională și se pune într-o situație de autoizolare”.
Suvanna Fuma, prim-ministru și ministru de externe al Laosului, s-a declarat în favoarea soluționării problemei vietnameze pe baza acordurilor de la Geneva. Rațiunea colectivă, a arătat el, cere o soluție politică și nu una militară. Reglementarea diferendelor pe calea forței, a cuceririlor militare, este un frac înveninat al trecutului. Vorbitorul a evidențiat necesitatea de a lichida ultimele bastioane ale colonialismului în Africa.

Președintele celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., **Corneliu Mănescu**, a primit vineri pe generalul Joseph Ankrah, președintele Consiliului Național de eliberare din Ghana, care i-a făcut o vizită protocolară.

Recepție oferită de șeful delegației române

Șeful delegației române la cea de-a XXII-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., **Mircea Malita**, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, a oferit joi seara o recepție în cinstea președintelui Adunării Generale, **Corneliu Mănescu**. La recepție au participat numeroși conducători ai delegațiilor participante la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U., precum și reprezentanți permanenți ai statelor membre ale O.N.U., membri ai delegațiilor, președinții comitetelor principale ale Adunării Generale.

Au luat, de asemenea, parte **C. V. Narasimhan**, **Jose Rolz**

Bennett, **B. Turner**, **A. Nesterenko**, **Jiri Nosek**, **David Vaughan**, **Myer Cohen**, secretari generali adjuncți ai O.N.U., și alte oficialități ale Secretariatului O.N.U., precum și reprezentanți unor instituții specializate ale Națiunilor Unite. Au fost de față ziariști și corespondenți de presă acreditați pe lângă O.N.U.
Din partea României au participat **Gheorghe Diaconescu**, ambasador, reprezentant permanent la O.N.U., și alți membri ai delegației române, precum și **Cornel Bogdan**, ambasadorul Republicii Socialiste România la Washington.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, cordială.

Să înceteze bombardamentele împotriva R.D. Vietnam!

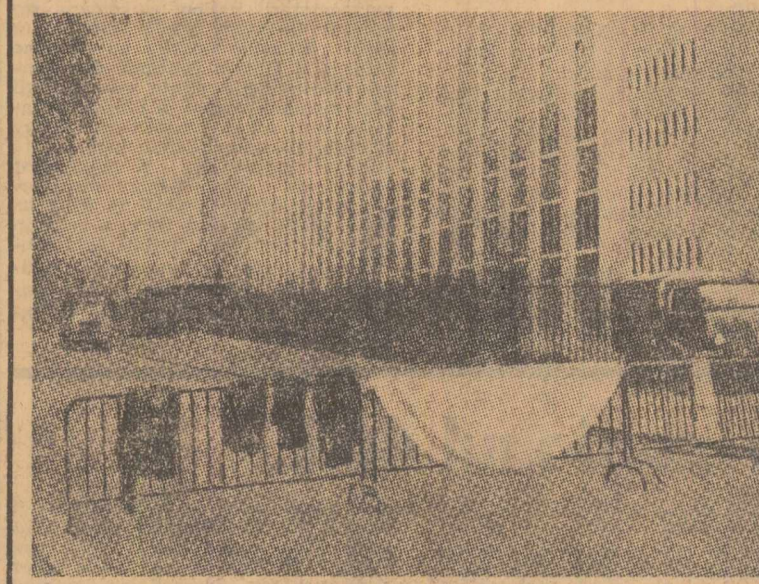
SCRISOAREA ADRESATĂ PREȘEDINTELUI JOHNSON DE 30 DE MEMBRI AI CAMEREI REPREZENTANȚILOR

WASHINGTON 13 (Agerpres). — Secretarul de stat al S.U.A., **Dean Rusk**, a ținut joi o conferință de presă la Washington în care a afirmat că Statele Unite vor continua escaladarea războiului din Vietnam. Declarațiile sale au fost interpretate ca un răspuns dat de administrația Johnson criticilor tot mai numeroși împotriva politicii S.U.A. în Vietnam venite atât din partea unor personalități politice americane, cât și a unor politicieni din țări aliate cu S.U.A.

După cum relatează agențiile occidentale de presă, în aceeași seară, **luna ațută împotriva declarațiilor lui Rusk**, un număr de 30 de membri ai Camerei Reprezentanților au dat publicității o scrisoare adresată președintelui Johnson în care cer să se pună capăt bombardamentelor asupra Republicii Democratice Vietnam. Semnatarii scrisorii și-au exprimat îngrijorarea față de escaladarea continuă a războiului din Vietnam, care riscă să aibă „urmări catastrofale” și au subliniat că după părerea lor încetarea bombardamentelor „oferă cele mai bune perspective spre a se deschide calea unei rezolvări raționale și pașnice a tragediilor conflictuale și pașnice a tragediilor conflictuale vietnameze”. Senatorii **William Fulbright** și **Jacob Javits** au declarat în Senat că este timpul să se ia în considerare adoptarea unei rezoluții care să înlocuiască „mandatul perimat” din 1964, cind Congresul a acordat puteri depline președintelui Johnson în ce privește războiul din Vietnam. Un alt senator, **Edward Brooke**, a cerut încetarea bombardamentelor asupra R. D. Vietnam subliniind că aceasta ar putea să ducă la tratative și eventual la pace. Senatorul **Vance Hartke**, care a luat cuvântul la o reuniune a Consiliului directorilor Camerei de Comerț din statul Indiana, a protestat împo-

triva escaladării războiului din Vietnam, declarând că acest război costă Statele Unite 30 miliarde dolari pe an, bani care ar trebui cheltuiți mai bine pentru realizarea unor programe de dezvoltare în interiorul S.U.A.

N.A.T.O. SE MUTĂ

La palatul N.A.T.O. de la Porte Dauphine din Paris activitatea este febrilă. Consiliul N.A.T.O. își face ultimele bagaje. Camioane imense purtând o etichetă identică: „Mutări” își așteaptă încărcătura. În personalul care se mută în cele două etaje ale palatului se mai află încă la Paris și desfășoară unele activități cu telefonul și mașina de scris pe podca. Termen de mutare: 15 octombrie. De la această dată mașina birocratică a N.A.T.O. expulzată de pe platforma Franței, se va instala la Bruxelles.

APELUL P.C. FRANCEZ

PARIS 13 (Agerpres). — Biroul politic al P.C. Francez a lansat un apel prin care cheamă pe cetățenii francezi să participe la manifestările de solidaritate cu poporul vietnamez ce vor fi organizate la Paris și în întreaga Franță.

Biroul politic al P.C.F. — se arată în apel — se pronunță pentru încetarea imediată și necondiționată a bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam, pentru recunoașterea F.N.E. ca unic reprezentant autentic al populației sud-vietnameze și cere retragerea forțelor și bazelor militare americane din Vietnamul de sud. Biroul recomandă activității de partid să facă totul pentru a asigura succesul manifestărilor care vor avea loc pentru sprijinirea luptei drepte duse de poporul vietnamez.

Conferința economică de la Alger

ALGER 13. — Corespondentul Agerpres, **C. Benga**, transmite: În capitala Algeriei continuă lucrările Conferinței economice a țărilor în curs de dezvoltare din Asia, Africa și America Latină, membre ale Conferinței Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare (UNCTAD). Vineri, participanții au ales pe cei 10 vicepreședinți: patru pentru Africa, trei pentru Asia și trei pentru America Latină. Raportor general al conferinței a fost ales în unanimitate șeful delegației iugoslave, **Printru problemele înscrise**

pe ordinea de zi rețin atenția cele referitoare la tendințele și problemele comerțului mondial și ale dezvoltării, politica în domeniul produselor de bază, expansiunea și diversificarea exporturilor articolelor manufacturiere ale țărilor în curs de dezvoltare.

Examinarea problemelor de fond ale conferinței a început prin cuvântarea rostită de **Raoul Prebisch**, secretar general al Conferinței Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare.

De civa timp, întrunirile statului major al marilor finanțe internaționale prilejuate anual de adunările concomitente ale Consiliului Monetar Internațional (F.M.I.), ale Băncii Internaționale pentru reconstrucție și dezvoltare (B.I.R.D.), denumită și Banca mondială, precum și ale altor organizații financiare dependente de acestea din urmă, atrag tot mai mult atenția opiniei publice. În ultima vreme, însă, aceste manifestări acționează ca un revelator al divergențelor care dezbînă, în probleme fundamentale, cele mai mari puteri industriale capitaliste, și de aceea, discuțiile din cadrul reuniunilor marilor finanțe sînt urmărite cu interes de un public larg. Acesta este cazul și cu lucrările sesiunii de la Alger, care s-a ținut în luna septembrie la Rio de Janeiro.

Modificarea tonului și conținutul discuțiilor purtate la aceste întruniri este consecință inevitabilă a crizei sistemului valutar internațional.

Un dosar voluminos și disputat...

Dosarul crizei sistemului valutar internațional este voluminos și mereu este file în via și se adaugă. O primă problemă, care a apărut în jurul anului 1960, este aceea a lichidității internaționale. Actualul sistem recunoaște ca mijloc de plată internaționale numai aurul și valutele liber convertibile în aur, auzite valute de rezervă, în primul rînd dolarul S.U.A. S-a constatat însă că volumul acestor mijloace, aflat la dispoziția țărilor capitaliste dezvoltate, împreună cu posibilitățile de „tragere” adică de im-

prumutare de la F.M.I., rămînd tot mai mult în urma nevoilor determinate de evoluția spectaculoasă a comerțului internațional. În mod oficial, de la începutul anului 1968 s-a schimburile economice internaționale aproape s-au dublat — ceea ce nu s-a împlîntat niciodată de la mijlocul secolului al XIX-lea. Încoace — în timp ce lichiditatea internațională a crescut sensibil mai încet, între altele ca urmare a faptului că S.U.A. au menținut în mod oficial din 1954, prețul în dolari al aurului, la un nivel neschimbat (deși prețul tuturor celorlalte mărfuri cel puțin s-a dublat), ceea ce a imprimat producției de aur o evoluție prea lentă și a stimulat teaurizarea particulară. Lipsa de lichiditate — se tem specialiștii din țările afectate — ar putea duce la frînarea dezvoltării economice și chiar la apariția unei crize de amploare.

O altă problemă este aceea a modului cum apar pe piață dolarii care servesc ca mijloc de plată internațională. Rezervele de devize ale unui stat se formează, în general, ca urmare a excedentului balanței de plăți externe a statului respectiv, corespunzînd unui deficit al balanței de plăți externe a statului de unde provin devizele. Dacă, prin urmare, țări ca Republica Federală a Germaniei, Japonia sau Franța dispun de mulți dolari, aceasta se datorează faptului că balanța de plăți externe a S.U.A. este grav deficitară. Cu alte cuvinte, întrețel esadării lichidității internaționale se sprijină pe o situație negativă care, în mod normal, trebuie combătută și lichidată: deficitul balanței de plăți a S.U.A. Indată ce mărimea acestui deficit ar ajunge să nu mai fie „suficientă” în compensație cu nevoile de mijloace de plată internaționale, producția și comerțul mondial ar da semne de sufocare, nemaiidispunînd de oxigenul necesar.

...și o „soluție” de fațadă

În perioada de pregătire a întrunirii de la Rio au fost vizibile eforturile făcute pentru stăruirea preabilită a principelor asperității ale vechilor poziții, astfel încît reuniunea să se desfășoare în fine, într-un climat de armonie și cooperare constructivă. Acest climat era foarte necesar într-o vreme cînd economia

Fondului Monetar Internațional, prin redistribuirea disponibilităților existente, să pună la dispoziția membrilor săi sume în de-zivie peste cele îngăduite de actualul statut, atunci cînd acestia se află într-o situație dificilă, capabilă să aducă prejudicii comerțului mondial.

La Conferința de la Rio, acordul londonez a fost în-susît în unanimitate de către participanți, devenind rezoluție a conferinței. El va putea intra în vigoare

reținerii tragerilor suplimentare — unii înțelegînd că aceste trageri ar fi credite, iar alții că ar fi fonduri nerambursabile — rămîne marea problemă a reformei statutului, atunci cînd acesta se află într-o situație dificilă, capabilă să aducă prejudicii comerțului mondial.

La Conferința de la Rio, acordul londonez a fost în-susît în unanimitate de către participanți, devenind rezoluție a conferinței. El va putea intra în vigoare

mei, s-a putut întrevădea și cum va fi rezolvată ceea ce a ajutat. Lichiditățile suplimentare prevăzute la Rio, al căror volum s-ar putea cifra la 1-2 miliarde de dolari anual, vor veni în cea mai mare parte (80 la sută) țărilor bogate. Într-adevăr, aceste lichidități vor fi distribuite în funcție de cotele subscrise de fiecare membru al F.M.I. Cum S.U.A. dețin cea mai mare cotă la Fond și resimt cea mai mare setă de fonduri suplimentare, ele și-ar asigura partea lor.

De altfel, trebuie subliniat că seta de fonduri suplimentare a S.U.A. are un caracter politic și nu economic, ea decurge din tendințele de hegemonie și în-deosebi din cheltuielile războiului din Vietnam. Tocmai de la acest caracter politic pornește Franța, împreună cu alte puteri economice, atunci cînd condiționează crearea lichidităților suplimentare de înlăturarea supremației S.U.A. în cadrul F.M.I. Ele insistă să obțină un drept de control asupra distribuției fondurilor, pentru a nu ajunge în situația paradoxală ca, pe de o parte, să fie în dezacord cu unele țări ale politicii externe a S.U.A., iar pe de altă parte, să sprijine, din punct de vedere financiar, războiul dus de S.U.A. în Vietnam și alte manifestări ale acestei politici.

Pe de altă parte, trebuie subliniat că seta de fonduri suplimentare a S.U.A. are un caracter politic și nu economic, ea decurge din tendințele de hegemonie și în-deosebi din cheltuielile războiului din Vietnam. Tocmai de la acest caracter politic pornește Franța, împreună cu alte puteri economice, atunci cînd condiționează crearea lichidităților suplimentare de înlăturarea supremației S.U.A. în cadrul F.M.I. Ele insistă să obțină un drept de control asupra distribuției fondurilor, pentru a nu ajunge în situația paradoxală ca, pe de o parte, să fie în dezacord cu unele țări ale politicii externe a S.U.A., iar pe de altă parte, să sprijine, din punct de vedere financiar, războiul dus de S.U.A. în Vietnam și alte manifestări ale acestei politici.

COMUNICAT COMUN IUGOSLAVO-INDIAN

BELGRAD 13. — Corespondentul Agerpres, **N. Plopanu**, transmite: Primul ministru al Indiei, **Indira Gandhi**, și-a încheiat vineri vizita oficială de trei zile făcută în Iugoslavia, la invitația președintelui **I. B. Tito** și a președintelui **Vecei Executive Federale, Milka Spiljak**.

În comunicatul comun dat publicității cu acest prilej se arată că în timpul vizitei primul ministru al Indiei a avut convorbiri cu președintele **R. S. F. Iugoslavia** și cu președintele **Vecei Executive Federale**. A fost efectuat un schimb de păreri privind unele probleme internaționale actuale, situația din Orientul Apropiat și din Vietnam, colaborarea economică și dezvoltarea în continuare a relațiilor dintre cele două țări. Convorbirile, se arată în comunicat, au fost purtate într-o atmosferă de înțelegere reciprocă, constatăndu-se concordanța punctelor de vedere asupra celor mai importante probleme internaționale, precum și hotărîrea ambe-

agențiile de presă

transmit

LANSAREA UNEI SONDE COSMICE VERTICALE ÎN U. R. S. S. • REPRESIUNI POLITIENEȘTI ÎN CAPITALA BOLIVIEI • AVIOANE PORTUGHEZE AU MITRALIAT UN SAT GUINEEZ

SOFIA 13 (Agerpres). — La 13 octombrie a sosit la Sofia într-o vizită oficială **Indira Gandhi**, primul ministru al Indiei. La sosire, înaltul oaspete a fost primit de **Todor Jivkov**, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, și de alte persoane oficiale.

În după-amiaza aceeași zile, **Indira Gandhi** i-a făcut o vizită lui **Todor Jivkov**, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria.

SESIUNEA CONSILIULUI EXECUTIV UNESCO

INTERVENȚII ALE REPREZENTANȚILOR ROMÂNI
PARIS 13. — Corespondentul Agerpres, **Georges Dascal**, transmite: Consiliul Executiv al UNESCO a examinat în ședință plenară modalitățile de aplicare a Convenției de la Haga, pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat din Orientul Mijlociu. La propunerea reprezentantului Italiei, Consiliul a aprobat crearea unor organisme de control pentru aplicarea convenției și a autorizat pe directorul general al UNESCO să întreprindă demersurile necesare. Reprezentanții R.A.U., **Izraelului** și **Libanului**, care sînt membri ai Consiliului Executiv, au votat în favoarea acestor măsuri.

În intervenția sa, reprezentantul permanent al Republicii Socialiste România, **V. Lipăti**, a sprijinit propunerea prezentată de reprezentantul Italiei și a subliniat semnificația acordului intervenit între părțile direct interesate. El a exprimat speranța că punerea în aplicare a acestui acord va putea servi cauzii păcii în Orientul Mijlociu.

Comisia programului a analizat la rîndul său hotărîrile recent adoptate de O.N.U. și alte instituții specializate privitoare la UNESCO. Reprezentantul României, acad. **Andrei Oțetea**, a subliniat importanța rezoluției privind folosirea resurselor umane, pe care E.C.O.S.O.C. a adoptat-o la a 43-a sesiune a sa. După ce și-a exprimat satisfacția acordului intervenit între părțile direct interesate, el a exprimat speranța că punerea în aplicare a acestui acord va putea servi cauzii păcii în Orientul Mijlociu.

Comisia programului a analizat la rîndul său hotărîrile recent adoptate de O.N.U. și alte instituții specializate privitoare la UNESCO. Reprezentantul României, acad. **Andrei Oțetea**, a subliniat importanța rezoluției privind folosirea resurselor umane, pe care E.C.O.S.O.C. a adoptat-o la a 43-a sesiune a sa. După ce și-a exprimat satisfacția acordului intervenit între părțile direct interesate, el a exprimat speranța că punerea în aplicare a acestui acord va putea servi cauzii păcii în Orientul Mijlociu.

Comisia programului a analizat la rîndul său hotărîrile recent adoptate de O.N.U. și alte instituții specializate privitoare la UNESCO. Reprezentantul României, acad. **Andrei Oțetea**, a subliniat importanța rezoluției privind folosirea resurselor umane, pe care E.C.O.S.O.C. a adoptat-o la a 43-a sesiune a sa. După ce și-a exprimat satisfacția acordului intervenit între părțile direct interesate, el a exprimat speranța că punerea în aplicare a acestui acord va putea servi cauzii păcii în Orientul Mijlociu.

alte privințe că problemele vitale care întuneacă cerul țărilor în curs de dezvoltare trezesc în forurile conducătoare ale organismelor mari finanțiere internaționale un interes mai mult decorativ.

Fără mari investiții cu caracter productiv, aceste țări nu pot scăpa de ipoteca nerambursabilă a datoriei externe. Înțelegerea internă de capital este, bineînțeles, derizorie. Ar rămîne ajutorul financiar al marilor țări industrializate și exportul, aproape singura activitate economică a țărilor din „lumea a treia”, care aduce devizele atât de necesare investițiilor.

Cu privire la ajutorul financiar extern, F.M.I. s-a ferit întotdeauna să acorde mijloace pentru investiții. Organizațiile financiare specializate care acționează în domeniul finanțier internațional pentru dezvoltare (A.I.D.), au fost dotate din capul locului cu resurse insuficiente, care în prezent sînt epuizate.

Cu ce s-au ales țările în curs de dezvoltare de pe urma Conferinței de la Rio? Cu o rezoluție prin care Fondul Monetar Internațional este chemat să întocmească un raport asupra distribuției fondurilor, pentru a nu ajunge în situația paradoxală ca, pe de o parte, să fie în dezacord cu unele țări ale politicii externe a S.U.A., iar pe de altă parte, să sprijine, din punct de vedere financiar, războiul dus de S.U.A. în Vietnam și alte manifestări ale acestei politici.

Pe de altă parte, trebuie subliniat că seta de fonduri suplimentare a S.U.A. are un caracter politic și nu economic, ea decurge din tendințele de hegemonie și în-deosebi din cheltuielile războiului din Vietnam. Tocmai de la acest caracter politic pornește Franța, împreună cu alte puteri economice, atunci cînd condiționează crearea lichidităților suplimentare de înlăturarea supremației S.U.A. în cadrul F.M.I. Ele insistă să obțină un drept de control asupra distribuției fondurilor, pentru a nu ajunge în situația paradoxală ca, pe de o parte, să fie în dezacord cu unele țări ale politicii externe a S.U.A., iar pe de altă parte, să sprijine, din punct de vedere financiar, războiul dus de S.U.A. în Vietnam și alte manifestări ale acestei politici.